

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221202109
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6221202109.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa : F. V. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov: matky W. K. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. B. XX, právne zast. JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, a otca: Mgr. L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. 6, Y., právne zast. JUDr. Martinom Landlom, advokátom, so sídlom Rázusova 47, Lučenec, v konaní o návrhoch rodičov na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/119/2021-303 zo dňa 03. 08. 2022, takto

rozhodol:

I. Výrok okresného súdu, ktorým zmenil výrok V. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021 o styku otca s maloletým tak, že upravil styk otca L. N., nar. XX. XX. XXXX s maloletým F. V. N. na každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., párnú sobotu od 9.30 hod. do 18.30 hod. a párnú nedeľu od 9.30 hod. do 18.30 hod., vždy bez prítomnosti matky; p o t v r d z u j e.

II. Výrok okresného súdu, ktorý upravil, že si otec maloletého na začiatku styku prevezme v areáli detského ihriska Príbelce, v obci Príbelce, a na konci styku ho matke K. O., nar. XX. XX. XXXX odovzdá v mieste jej bydliska, m e n í tak, že otec maloletého na začiatku styku prevezme a maloleté dieťa matke odovzdá v mieste jej bydliska.

III. Výroky okresného súdu, ktorým matke K. O., nar. XX. XX. XXXX uložil povinnosť maloletého ma styk riadne pripraviť a otcovi ho v čase začiatku styku na určenom mieste odovzdať; a obom rodičom uložil povinnosť zabezpečiť, aby pri odovzdávaní maloletého na začiatku styku neboli prítomní ich rodinní príslušníci; p o t v r d z u j e.

IV. Výrok okresného súdu, ktorým návrh matky na zmenu rozsahu styku a návrh matky na zvýšenie výživného zamietol; p o t v r d z u j e.

V. Výrok okresného súdu, ktorým rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania; p o t v r d z u j e.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03. 08. 2022 o návrhoch rodičov na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému F. V. N., nar. XX. XX. XXXX (ďalej v texte aj „maloleté

dieťa“). Prioritne okresný súd venoval pozornosť rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, nakoľko vo vzťahu k uvedenému rozsahu styku ako aj jeho spôsobu, bol podaný návrh tak zo strany otca ako i matky. Otec maloletého sa domáhal zmeny úpravy styku s maloletým, ktorý bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 z dôvodu, že styk by sa mal realizovať mimo domácnosti matky a bez jej prítomnosti, pretože matka maloletého na styk riadne nepripravuje a doposiaľ nikdy neprebehol aj v jeho domácnosti. Pokiaľ ide o návrh matky, táto navrhla upraviť styk maloletého s otcom za svojej prítomnosti, a to každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 12.00 hod., v nedeľu od 10.00 hod. do 12.00 hod. a páru stredy od 16.00 hod. do 18.00 hod. V priebehu konania matka zmenila svoje vyjadrenie a navrhla upraviť styk na páry utorok a nepárnu sobotu od 15.30 hod. do 19.30 hod. bez jej prítomnosti s tým, že odovzdanie maloletého na začiatku ako aj na konci styku bude realizované pred jej bydliskom.

2. Okresný súd, pokiaľ ide o rozsah, spôsob a frekvenciu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom po tom, ako zamietol návrh otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (voči ktorému rozhodnutiu otec maloletého dieťaťa odvolanie nepodal), upravil styk otca s maloletým dieťaťom každú stredy od 15.00 hod. do 18.30 hod., páru sobotu od 9.30 hod. do 18.00 hod. a páru nedeľu od 9.30 hod. do 18.30 hod., vždy bez prítomnosti matky.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia o úprave styku poukázal okresný súd na to, že styk, ktorý bol naposledy upravený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021, právoplatným dňa 03. 06. 2021 (ďalej aj „predchádzajúce rozhodnutie“), napriek tomu, že bolo rodičom uložené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a vzájomnej komunikácie pri starostlivosti o maloletého na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Veľký Krtíš, nebol realizovaný v prospech maloletého dieťaťa. Z výsluchu otca na pojednávaní dňa 01. 06. 2020 pre okresný súd vyplynulo, že styk otca s maloletým prebieha pod dohľadom a diktátom matky, styk vždy prebehol v dňoch určených v rozhodnutí, ale vždy v bydlisku matky len medzi 10.00 a 13.00 hod.. Otec javil od počiatku záujem stretávať sa s maloletým aj mimo bydliska matky, mienil zabezpečiť o maloleté dieťa celodennú starostlivosť. Aj z výsluchu matky mal okresný súd za preukázané, že styk na základe predchádzajúceho rozhodnutia vždy prebehol v dňoch určených v rozsudku, avšak k realizácii styku otca s maloletým došlo vždy len v jej domácnosti, nakoľko je na ňu príliš naviazaný a súčasne zdôraznila, že voči otcovi maloletého dieťaťa je vedené trestné stíhanie pred OR PZ Lučenec, ktoré je síce tohto času prerušené, ona však má obavu o svoj život a život dieťaťa.

4. Okresný súd s prihliadnutím na výpovede oboch rodičov maloletého dieťaťa sa oboznámil s rozhodnutím vo veci starostlivosti o maloletého v konaní vedenom pred Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 2Em/1/2021, v zmysle ktorého mal za preukázaný priebeh styku v období od októbra roku 2021. Záver kolízneho opatrovníka, ktorý bol i v tomto vykonávacom konaní účastný, bol, že otec chodieval na styk pravidelne, tento prebieha len v domácnosti matky, v domácnosti otca sa doposiaľ neuskutočnil s tým, že otec vždy maloletému niečo prinesie, snaží sa ho zaujať, maloletý však býval plačlivý, prítomnosť opatrovníka vnímal negatívne a dožadoval sa matky. Aj kolízny opatrovník tak doplnil, že doposiaľ nariadený výkon rozhodnutia o realizácii styku otca s maloletým nebol funkčný a maloletý býval svedkom výmeny názorov jeho rodičov.

5. Nakoľko okresný súd považoval vyššie uvedený skutkový stav v priebehu konania vo veci samej za taký, ktorý vyžaduje okamžitý zásah súdu, upravil styk otca s maloletým neodkladným opatrením nariadeným uznesením č. k. 14P/119/2021-153 zo dňa 01. 06. 2022 vykonateľným dňa 28. 06. 2022, a to na každý utorok, štvrtok a sobotu od 9.30 hod. do 12.30 hod. bez prítomnosti matky. Na odvolanie matky maloletého dieťaťa Krajský súd v Banskej Bystrici neodkladné opatrenie zmenil uznesením č. k. 17CoP/27/2022-261 zo dňa 26. 07. 2022 tak, že styk otca s maloletým bude prebiehať až do právoplatného skončenia konania vo veci samej každý utorok a sobotu od 15.30 hod. do 19.30 hod. bez prítomnosti matky. O priebehu styku nariadeného neodkladným opatrením podal opatrovník dňa 22. 07. 2022 správu, s ktorou sa okresný súd oboznámil, ako aj s fotografiami a videozáznamy v prílohovej obálke na č. I. 287 spisu, ktoré predložil otec a ktoré zachytávali odovzdávanie maloletého, priebeh styku a návrat maloletého zo styku v dňoch 30. 06., .02., 05., 07., 09., 14., 16. a 19. 07. 2022. Napriek výhradám matky považoval okresný súd čiastočne dôkazy predložené otcom za dôkazy, ktoré spĺňajú

test proporcionality, teda za dôkazy prípustné, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností so zreteľom na najlepší záujem maloletého, teda z dôvodu, že skutočnosti, ktoré sa majú týmto dôkazom preukázať, nie je možné preukázať iným zákonným spôsobom. Okresný súd zdôraznil, že záujem dieťaťa je hlavným kritériom rozhodovania vo veci starostlivosti maloletých, pričom práva rodičov musia záujmu dieťaťa ustúpiť, a to aj pri hmotnoprávnom rozhodnutí a rovnako aj pri procese rozhodovania, vrátane získavania dôkazov. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa nedala otcovi súhlas na natáčanie jej osoby, takýto priamy dôkaz o priebehu styku nie je možné získať inak, preto nie je možné zachovať právo matky na súkromie a zároveň získať relevantné dôkazy o priebehu styku. Okresný súd považoval zásah do súkromia matky vykonaním týchto dôkazov za minimálny, pretože ide o niekoľko minút trvajúce videozáznamy, ktoré sa týkajú výlučne odovzdania a preberania maloletého dieťaťa a mimo tohto rámca nezasahujú do súkromia matky. Pri rozhodovaní o rozsahu, spôsobe a frekvencii styku otca s maloletým rozhodoval okresný súd aj na základe správy z prešetrenia pomerov ÚPSVaR Lučenec, zo správ MUDr. F. Z. detskej psychiatričky maloletého, ako aj zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Veľký Krtíš, v spojení so správami z ORPZ Veľký Krtíš. Okresný súd ustálil, že si je vedomý konfliktov medzi rodičmi už počas posledného rozhodovania, preto nariadil obom rodičom výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich komunikácie, keďže styk mal prebiehať za prítomnosti matky. Uložené výchovné opatrenie však zjavne nespĺnilo svoj účel, keďže podľa správy referátu, ktorý ho vykonával, napriek dlhodobu vynakladanému maximálnemu úsiliu a vykonaných 73 konzultácií s rodičmi sa nastavenie rodičov na vzájomné zosúladenie na spoluprácu nepodarilo dosiahnuť. Aj z tohto dôvodu mal súd za to, že z pohľadu záujmu maloletého nie je vhodné, aby styk takýmto spôsobom, kde je v popredí konflikt medzi rodičmi, naďalej prebiehal a je potrebné nájsť iný režim styku.

6. Keďže okresný súd nemal za preukázané agresívne správanie sa otca a vyhrážanie sa voči maloletému, ako to tvrdila matka (odsek 32. odôvodnenia), a v konaní neboli potvrdené ani preukázané nové skutočnosti, podľa ktorých by sa otec maloletého voči maloletému dieťaťu mal správať akýmkoľvek spôsobom nevhodne, dospel k záveru, že otec môže tráviť s maloletým čas bez toho, aby bol maloletý akokoľvek ohrozený a nie je dôvod styk otca s maloletým obmedzovať prítomnosťou matky.

7. Okresný súd v tomto smere v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil, že od posledného rozhodovania o úprave styku otca s maloletým došlo k zmene pomerov, nakoľko účelom prítomnosti matky na styku v čase posledného rozhodovania bola naviazanosť maloletého na matku, jeho nízky vek, teda nízky vek maloletého dieťaťa (1,5 roka), krátky čas, ktorý odvtedy strávil osamote s otcom (1 hodina) a kojenie maloletého matkou. Už v tom čase okresný súd konštatoval, že ide o riešenie prechodné, vzhľadom na vývoj a rast maloletého dieťaťa. Od právoplatnosti posledného rozhodnutia styk otca s maloletým prebieha rok, pričom obaja rodičia vo výsluchoch potvrdili, že pokiaľ ide o dni styku, tieto boli vždy dodržané. Za posledný rok sa tak otec s maloletým stretával v priemere dvakrát týždenne, a teda ich vzájomný vzťah sa prirodzene zlepšil. Aj matka maloletého dieťaťa v rámci svojho výsluchu uviedla, že príprava maloletého na styk je v súčasnosti už kratšia a lepšia ako bola kedysi, pričom aj maloletý je starší (mal v čase rozhodovania okresného súdu takmer 3 roky), pričom v tomto veku deti spravidla nastupujú do materskej školy, a teda trávajú čas aj bez svojich rodičov aj niekoľko hodín denne a naviazanosť na rodičov sa oslabuje. Aj posledné správy od MUDr. Z. naznačovali, že maloletý už ochotnejšie nadviaže kontakt s ľuďmi a má ústup sociálnych fóbii. Aj v tomto smere je teda u maloletého, podľa okresného súdu, pozitívny posun, pričom okresný súd nemohol opomenúť ani to, že na základe výkonu rozhodnutia, a to výkonu nariadeného neodkladného opatrenia, sa otec po dobu približne 1 mesiaca stýkal s maloletým trikrát do týždňa po tri hodiny bez prítomnosti matky, pričom otec predložil z týchto stretnutí fotografie a videozáznamy, kde vykonáva s maloletým rôznorodé aktivity, hranie sa s rodinou otca s loptou, hranie na detskom ihrisku, ako aj kŕmenie maloletého, pričom maloletý je na týchto záznamoch spokojný, usmieva sa a na niektorých otca bozkáva. Okresný súd nemohol konštatovať pravdivosť tvrdení matky, ktoré uviedla aj v rámci správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Veľký Krtíš, že maloletý sa vracia zo styku uplakáný a hladný. Okresný súd preto dospel k záveru, že vo veku takmer 3 rokov už maloletý nepotrebuje byť kojnený počas dňa, pričom maloletý je kŕmený aj normálnou stravou, čo dokáže otec zabezpečiť, preto ani kojenie maloletého nie je v súčasnosti oproti poslednému rozhodnutiu súdu dôvodom na nerealizáciu styku otca s maloletým bez prítomnosti matky. Vzhľadom na vyššie uvedené, okresný súd mal za to, že v predmetnej veci došlo k relevantnej zmene pomerov predstavujúcej vývoj vzťahu otca s maloletým a z úpravy styku je potrebné vypustiť prítomnosť matky.

8. Za najväčší problém pri úprave styku otca s maloletým dieťaťom považoval okresný súd preberanie maloletého na začiatku styku. Z predložených videozáznamov podľa neho vyplynulo, že matka neodovzdala maloletého otcovi na styk dobrovoľne, ostávala s ním za bránou rodinného domu, pričom otcovi vstup na dvor neumožnila a styk sa dňa 16. 07. 2022 vôbec nezrealizoval. Dňa 19. 07. 2022 došlo k tomu, že otec vnikol do dvora matky a maloletého jej doslova vytrhol z náručia s tým, že podľa správy opatrovníka sa následne začali o maloletého naťahovať, do čoho sa zapojili aj rodičia matky a matka bránila otcovi odísť s maloletým preč autom. Napriek problematickému odovzdávaníu bol podľa predložených videozáznamov samotný priebeh styku v poriadku, maloletý bol pokojný, usmieval sa, preto súd nemal pochybností o tom, že samotný styk maloletého s otcom bez prítomnosti matky môže riadne prebiehať. Za účelom eliminácie konfliktov na začiatku styku sa súd stotožnil s návrhom kolízneho opatrovníka, aby odovzdávanie maloletého dieťaťa prebiehalo na neutrálnom mieste. Za neutrálne miesto určil okresný súd verejné priestranstvo, a to detské ihrisko, ktoré sa nachádza v obci Príbelce v blízkosti bydliska matky.

9. K rozsahu úpravy styku otca s maloletým okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na záver doplnil, že tento by mal prebiehať v rovnakej frekvencii ako bolo upravené v poslednom rozhodnutí, teda niekoľko hodín každý týždeň a každý druhý víkend dlhšie časové obdobie. Tomu zodpovedal návrh otca na každú stredu od 15.00 do 18.30 hod, teda 3,5 hodiny cez týždeň a párnú sobotu a nedeľu od 9.30 do 18.30 hod. V priemere ide o 2 styky za týždeň po 12,5 hodiny. Predĺženie styku o 3,5 hodiny za týždeň zodpovedá posunu oproti poslednému rozhodnutiu, nakoľko odvtedy je maloletý starší a viac navyknutý na otca. Okresný súd má za to, že takouto úpravou bude otec tráviť s maloletým každý druhý párný víkend, a teda nepárný víkend bude mať k dispozícii čas matka na vlastné aktivity s maloletým, čo súd považuje za rovnomerné rozloženie voľného času maloletého medzi jeho rodičov. Takýto styk podľa okresného súdu môže fungovať aj v budúcnosti, pokiaľ maloletý nastúpi do škôlky, prípadne aj v prípade, ak by sa matka sa vrátila do zamestnania, nakoľko zmena týchto okolností víkendové stretávanie otca s maloletým nenaruší. Pokiaľ ide o stretávanie cez týždeň, matka sama nevedela uviesť, či vôbec nastúpi do zamestnania, či sa vráti do pôvodného a pod. s tým, že okresný súd vychádzal z toho, že matka bola v domácnosti a maloletý ešte do materskej škôlky nenastúpil. Uvedená frekvencia styku otca s maloletým zodpovedá aj tomu, aby si otec zobral maloleté dieťa do svojej domácnosti, ktorá sa nachádza približne 50 km od domácnosti matky, aby si maloletý zvykal aj na toto prostredie a na rodinu otca, ktorú má právo poznať. Okresný súd zdôraznil, že budovanie vzťahu medzi otcom a maloletým ako rodičom, ktorému maloletý nie je zverený do osobnej starostlivosti, je procesom, kde zmena nenastáva odrazu, ale ich vzťah je potrebné postupne budovať, preto je vhodné, aby maloletý mohol tráviť čas s otcom niekoľko hodín súvisle bez prítomnosti matky, pričom súd doposiaľ styk otca s maloletým neupravil tak, aby maloletý mohol u otca prespávať cez noc, nakoľko táto fáza vyššie uvedeného procesu môže nastať až po určitom čase realizácie súdom upraveného styku.

10. V konaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd vysvetlil, že nevykonával všetky navrhované dôkazy a ak právny zástupca matky navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, takýto dôkaz považoval za nadbytočný, nakoľko na úpravu styku otca s maloletým mal dostatok dôkazov, s ktorými boli účastníci konania oboznámení. Okresný súd taktiež nevykonával dokazovanie oboznámením sa s fotografiami a videozáznamami predloženými otcom na USB kľúčoch, ktoré mali preukazovať priebeh styku pred začatím konania za prítomnosti matky a mali preukazovať, že matka styk narúša. Taktiež súd nedoplnil dokazovanie zistením zdravotného stavu matky, či jej režim vychádzok počas práceneschopnosti. Takéto dokazovanie nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci, keďže na základe vyššie uvedených dôkazov došlo k zmene režimu styku tak, že na ňom matka už ďalej prítomná nebude, a preto nie je relevantné posudzovať skutkové otázky, či prítomnosť matky na styku spôsobuje jeho marenie a či sa matka môže zúčastniť styku v domácnosti otca.

11. Následne okresný súd odôvodnil rozhodnutie vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného, ktorý posudzoval v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia v júni 2021 nedošlo k relevantnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Vo vzťahu k maloletému ako oprávnenému z výživného poukázal na to, že maloletý sa v súčasnosti ako aj pri poslednom rozhodnutí nachádza v celodennej osobnej starostlivosti matky, nenavštevuje predškolské zariadenie. Okrem zmeny životnej fázy môžu nastať aj iné náhle zmeny, napr. zmena zdravotného stavu, či presťahovanie, pričom u maloletého nenastala ani takáto náhla okolnosť. V poslednom rozhodnutí ustálil okresný súd potreby na maloletého v odseku 24. na sumu 300 Eur mesačne a

považoval za jeho potreby najmä výdavky v súvislosti s ošatením, hygienou, stravovaním, hračkami, plienkami, vitamínmi a zdravotnými pomôckami, ale aj pohonnými hmotami, sporením, poistením a príspevkom na bývanie a spotrebu energií. Okresný súd mal za to, že potreby maloletého sú rovnaké aj v súčasnosti a žiadna z uvedených potrieb maloletému neodbudla ani mu nepríbudla nová potreba. Matka maloletého vo svojom návrhu na zvýšenie výživného ani ničím neodôvodnila ako vzrástli tieto potreby dieťaťa a v rámci výsluchu na otázky ohľadom výdavkov na dieťa v podstate len odkázala na ňou spísaný zoznam. Uvedený zoznam však obsahuje tie isté výdavky na maloletého ako v čase posledného rozhodovania s tým, že podľa tohto zoznamu sú výdavky na maloleté dieťa vyššie v sume 447,50 Eur, ktorú sumu výdavkov považoval okresný súd na maloletého vo veku necelých 3 rokov za prehnanú, pričom matka takéto výrazné navýšenie (o 50 %) z naposledy ustálenej sumy 300 Eur mesačne za jeden rok ničím nepreukázala. Okresný súd považoval sumu 300 Eur mesačne na maloleté dieťa za spôsobilú pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého vo veku necelých 3 rokov a doplnil, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia uplynul približne jeden rok, teda pomerne krátka doba, ktorá neodôvodňuje tak výrazný nárast týchto výdavkov.

12. Pokiaľ ide o schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, okresný súd má za to, že ani v tomto smere nedošlo k relevantnej zmene pomerov. V prípade matky je jej príjmom rodičovský príspevok, nakoľko sa celodenne stará o maloleté dieťa a v prípade otca maloletého dieťaťa, okresný súd už v poslednom rozhodnutí skonštatoval vyššiu potencialitu na jeho strane, ako na strane matky, nakoľko otec podniká a bol konateľom resp. spoločníkom v štyroch obchodných spoločnostiach, taktiež mal ďalšie možnosti dosahovania príjmu z prenájmu nehnuteľností, ktoré vlastní v Lučenci a vlastnil aj poľnohospodársku pôdu s rozlohou 17 ha. Podľa aktuálneho výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky otec naďalej pôsobí v štyroch spoločnostiach, pričom v jednej z nich prestal byť spoločníkom. V týchto spoločnostiach došlo len k nepatrným zmenám, a to k zmene predmetu podnikania, čo je pri zachovaní všetkých ostatných predmetov podnikania zanedbateľné. Otec maloletého je naďalej samostatne hospodáriaci roľníkom a ani v tomto k zmene pomerov nedošlo. Príjem otca ako fyzickej osoby oproti poslednému rozhodnutiu klesol, v dôsledku čoho okresný súd má za to, že ani na strane otca maloletého dieťaťa nedošlo k relevantnej zmene pomerov, nedošlo k zmene jeho potenciality dosahovať príjem a otec má naďalej pre jeho podnikateľskú činnosť väčšiu potencialitu príjmov ako matka. Okresný súd v čase posledného rozhodnutia pri určení výšky výživného vychádzal aj zo skutočnosti, že otec bude mať výdavky na zabezpečovanie dopravy maloletého počas realizácie styku do jeho bydliska a naspäť, ani v tomto smere nedošlo k zmene pomerov, ak aj pri zmenenom režime styku bude otec naďalej chodiť po maloletého na styk do miesta bydliska jeho matky a po skončení styku ho bude matke odovzdávať, a to v rovnakej frekvencii ako v čase poslednej úpravy, teda v priemere 2-krát do týždňa.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené mal okresný súd za to, že pomer rodičov na pokrytí potrieb maloletého výživným by mal zostať 2:1, ako to bolo aj pri poslednom rozhodnutí o výške výživného, v dôsledku čoho okresný súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Okresný súd vysvetlil, že za účelom rozhodnutia o výživnom nedoplnil dokazovanie na návrh právneho zástupcu matky o zisťovanie aké motorové vozidlá a za aké ceny vlastní spoločnosti, v ktorých figuruje otec. Ako už súd uviedol vyššie, v otázke potenciality otca nedošlo k relevantnej zmene pomerov, nakoľko účtovnými závierkami nebol zaznamenaný vyšší zisk týchto spoločností, ani výrazný nárast ich majetku alebo akákoľvek iná relevantná zmena, ktorá by zvýšila u otca jeho potencialitu dosahovať príjem.

14. Pokiaľ ide o konanie v časti návrhu otca na nahradenie súhlasu matky na zápis maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania, v tomto rozsahu vzal otec svoj návrh v celom rozsahu späť, preto okresný súd za súhlasu matky maloletého dieťaťa, ako aj kolízneho opatrovníka konanie podľa § 29 CMP zastavil.

15. Okresný súd zároveň napadnutým rozhodnutím zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého výkonom VI. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138, kde mali rodičia prostredníctvom referátu zlepšovať svoju vzájomnú komunikáciu. Keďže zo správy referátu vyplynulo, že napriek vykonaným 73 konzultáciám s rodičmi nedošlo k zlepšeniu ich vzájomnej komunikácie, okresný súd mal za to, že uvedené výchovné opatrenie neplní svoj účel. Výchovné opatrenie bolo uložené najmä z dôvodu, že v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa mal styk realizovať za prítomnosti matky, pričom napadnutým rozsudkom okresný súd toto obmedzenie styku vypustil, v dôsledku čoho rodičia nebudú v tak intenzívnom kontakte.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol okresný súd podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

17. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to proti výroku okresného súdu, ktorým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021 o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj voči výroku II. okresného súdu v časti, v ktorej bol jej návrh na nariadenie zmeny rozsahu styku a na zvýšenie výživného zamietnutý.

18. Prioritne sa matka maloletého odvolala do rozsahu úpravy styku otca s maloletým, poukázala na to, že doposiaľ každé rozhodnutie okresného súdu sa javilo ako rozhodnutie, ktoré nezodpovedá potrebám maloletého dieťaťa a jeho veku a vývinovému rastu. Zdôraznila, že za posledných 18 mesiacov sa jedná v podstate o štvrté rozhodnutie okresného súdu, ktoré by malo upravovať styk otca s maloletým dieťaťom, pričom prvotné rozhodnutie okresného súdu sa ukázalo ako nerealizovateľné. Uviedla, že pri realizácii styku dochádzalo zo strany otca k neadekvátnemu správaniu, kedy tento zneužíval pohostinnosť jej rodičov, zasahoval do ich súkromia, poškodzoval zariadenie domu a dochádzalo aj k verbálnym a fyzickým kontaktom medzi ňou a otcom dieťaťa, kedy tento sa domáhal len realizácie svojich práv, bez ohľadu na záujmy a denný režim maloletého dieťaťa. Neodkladným opatrením, ktoré bolo nariadené a ktoré bolo podľa matky nezákonné, bol upravený styk v utorok, štvrtok a v sobotu bez jej prítomnosti, čo jej spôsobilo vážny problém, nakoľko nemala žiadne súkromie a dieťa odmietalo ísť s otcom na takéto stretnutie. Napriek tomu v zmysle posledného rozhodnutia o neodkladnom opatrení uznala, že tento styk sa v zásade realizuje, avšak nie je adekvátny dennému režimu maloletého dieťaťa, pretože dieťa sa vracia, resp. je odovzdávané zo styku s otcom hladné, bez vykonania základných telesných potrieb, resp. neprebalené a trvá určitú dobu, kým sa dieťa ukludní, pričom sa viackrát stalo, že otec nedodržal z osobných dôvodov termín styku a dieťa jej vrátil po časovom termíne, alebo sa stalo, že dieťa ešte spalo a otec sa naopak domáhal realizácie styku s ním. Namietala, že otec si každé odovzdanie a prevzatie dieťaťa natáča na mobilný telefón, pričom bol upozornený, že si tak uvedené nahrávky nepraje. Viackrát sa podľa nej stalo, že otec dieťaťa meškal na styk alebo ho zrušil kvôli tomu, že sa zúčastnil výstavy Agrokomplex v Nitre, prípadne v súčasnej dobe sa styk nerealizuje trikrát, keďže otec oznámil matke, že je na dovolenke. Vytykala okresnému súdu, že na jednej strane ona rešpektuje, že otec dieťaťa má právo na styk s maloletým, ale nie je možné meniť styk 4-krát za 18 mesiacov, kde na jednej strane súd konštatuje, že sa nezmenili pomery a na druhej strane je potrebné zmeniť styk neodkladným opatrením. Nebol akceptovaný jej návrh, ktorým navrhovala, aby súd o zmene styku nerozhodol a počkal si na vývin situácie, či maloleté dieťa nastúpi do predškolského zariadenia, prípadne či ona ukončí práceneschopnosť a pod. Považuje rozhodnutie okresného súdu za rozporuplné, nepreskúmateľné a nevyjadrujúce prvoradý záujem dieťaťa. Má za to, že potrebné je, aby si otec dieťaťa našiel vzťah k maloletému dieťaťu, ktorý bol prerušený a narušený a aby dieťa pozitívne reagovalo na jeho prítomnosť, čo sa v tomto prípade nedeje. Nesúhlasila preto s tým, aby styk bol realizovaný cez víkend dva dni po sebe v prostredí, na ktoré dieťa nie je zvyknuté a s ľuďmi, s ktorými nie je v kontakte. Ak by dieťa nastúpilo do predškolského zariadenia, bolo by viac s inými ľuďmi a potom neskôr postupom času by sa táto situácia mohla zlepšiť, pričom naopak v súčasnej dobe to môže vyvolať u dieťaťa značnú averziu ohľadom trávenia času s otcom dieťaťa, pretože dieťa vyžaduje v podstate jej neustálu starostlivosť a dodržiavanie denného režimu, či už jedla, spania a pod. Okresnému súdu vytykala i to, že nebolo skúmané, ako sa dieťa správa pri realizácii styku, keď súd ani Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny sa o tieto skutočnosti nezaujímali a napriek tomu okresný súd nenariadil vo veci znalecké dokazovanie, ktoré skutočnosti by posúdil odborník, naopak, súd si uzurpoval právo rozhodovať bez odborného vyjadrenia, pričom bagatelizoval správy od lekárov, ktoré matke v tejto súvislosti boli vystavené ohľadne realizácie styku otca s dieťaťom.

19. Matka v odvolaní doplnila, že okresný súd bez akéhokoľvek dokazovania akceptoval návrh kolízneho opatrovníka, aby sa styk realizoval v areáli detského ihriska Príbovce z hľadiska odovzdania dieťaťa otcovi, táto skutočnosť predpokladá bližšiu špecifikáciu, čo je to areál detského ihriska, kde sa takéto ihriska nachádza a či je daný predchádzajúci súhlas jeho vlastníka, a súčasne by sa muselo predpokladať, že otec dieťaťa bude presne dodržiavať časy odovzdania, pretože je možno predpokladať takú situáciu, že bude veľká zima, resp. pršať a ona by musela stáť na detskom ihrisku s dieťaťom za takých podmienok a čakať či otec dieťaťa bude meškať 15 až 30 minút, čo matka dieťaťa pokladá

za konkrétnu absurdnosť vyplývajúcu len z toho, že toto navrhol na pojednávaní kolízny opatrovník. Z týchto dôvodov navrhla rozhodnutie v napadnutej časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, teda vo výroku I. zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

20. Pokiaľ sa týka výživného, matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukázala na to, že okresný súd v tomto smere nevykonal skoro žiadne dokazovanie, a to najmä ohľadne možností a schopností otca dieťaťa. Zdôraznila, že otec maloletého dieťaťa je spoločníkom a konateľom viacerých spoločností, pričom jeho deklarovaný príjem 700 Eur je zrejme účelový, keď tieto spoločnosti dosahujú státisícové obraty, prezentujú sa na sociálnych sieťach ako úspešné spoločnosti a aj vozový park týchto spoločností tvoria viaceré vozidlá v značných hodnotách, z ktorých jedno otec používa aj pri realizácii styku. Poprela, že by okresný súd rozhodol po jednom roku, pretože naposledy bolo o výživnom rozhodované vo februári roku 2021, kedy malo maloleté dieťa 1 a pol roka, v súčasnej dobe má 3 roky a zmenili sa pomery, pokiaľ sa týka základných cien potravín, nákladov na dieťa, pričom je zrejme, že životná úroveň otca dieťaťa je nadštandardná a na takejto úrovni by sa malo podieľať aj maloleté dieťa, ktoré by nemalo pocítiť tú skutočnosť, že došlo k rozvodu rodičov a že sa tým znížila jeho životná úroveň. Aj v tomto smere navrhla rozhodnutie zrušiť a vrátiť súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zdôraznila, že práve pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Na strane povinného mali byť preto zohľadnené jeho zárobkové pomery a možnosti majetkové pomery, životná úroveň ale aj počet iných vyživovacích povinností a ich výška, prípadne plnenie vyživovacej povinnosti aj osobná starostlivosť o dieťa a starostlivosť o domácnosť, ktorej je dieťa členom, ako aj plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určený súdnym rozhodnutím. Z toho vyplýva, že miera vyživovacej povinnosti podľa matky maloletého dieťaťa k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká, preto je nutné porovnať uvedené faktory u oboch rodičov navzájom a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa. Keďže určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade, paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázaného príjmu povinného rodiča, Zákon o rodine nepozná. Považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné, predčasné, bez náležitého zistenia skutkového stavu, ako aj z hľadiska dôvodov rozhodnutia za zmatečné, pokiaľ sa týka zmeny pomerov, nesúhlasí s ním a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. v časti jej návrhu na zvýšenie výživného zrušil a vrátil na ďalšie rozhodnutie. V ostatných častiach považuje rozhodnutie za nedotknuté.

21. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odvolanie vníma ako zrejmu snahu matky maloletého dieťaťa zahliť súd množstvom nepodstatných a nezmyselných tvrdení, prípadne výslovne výmyslov. Nestotožňuje sa s tým, že styk s maloletým dieťaťom upravený okresným súdom by bol neadekvátny k dennému režimu maloletého dieťaťa a poukázal na to, že správanie maloletého dieťaťa počas styku s ním dokumentoval aj pri každom písomnom podaní a predkladal súdu dôkazy, ktoré jasne preukazujú, že maloletý sa v jeho prítomnosti cíti dobre, je šťastný, spokojný, nadväzuje pozitívne vzťahy aj s ďalšími rodinnými príslušníkmi. K okolnostiam prevzatia či odovzdania maloletého dieťaťa na styk s ním doplnil, že skutočnosť, či maloleté dieťa bude pri odovzdávaní plakať alebo bude kľudné, je vo vysokej miere aj záležitosť matky. Naopak, trvá na tom, že pre rozvoj maloletého dieťaťa je dôležitý nielen rozsah, ale častá intenzita stykov s ním, a to niekoľkokrát do týždňa.

22. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky tvrdil, že pokiaľ ide o miesto určenia odovzdania maloletého dieťaťa, toto môže byť určené aj odlišne iným spôsobom, ako je to v praxi zaužívané. Nevidí dôvod spochybňovať miesto odovzdania maloletého dieťaťa na detskom ihrisku, ktoré je od bydliska maloletého dieťaťa vzdialené cca 400 m. Námietky matky, že okresný súd vo veci nenariadil znalecké dokazovanie považuje za nedôvodné, v konaní preukázal, že dokáže zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa počas styku.

23. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o výživnom pre maloleté dieťa sa stotožnil so závermi okresného súdu v celom rozsahu. Má za to, že matka nijakým spôsobom nepreukázala zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloleté dieťa. Zotrvával na tom, že predložil všetky údaje týkajúce sa skutočností v súvislosti s jeho podnikaním, ako aj účtovnú dokumentáciu spoločnosti za rok 2021. Dlhodobu dosahuje rovnaký príjem vo výške 700,- Eur a nijakým výrazným spôsobom sa tento jeho príjem nezvýšil. Nad rámec uvedeného konštatoval, že všetky skutočnosti ohľadne jeho podnikania boli matke aj súdu známe už počas rozvodového konania, ktoré prebiehalo pred Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14P/80/2020. Od uvedenej doby sa na jeho podnikaní nič nezmenilo, okrem rozšírenia predmetov činnosti v spoločnosti TEKLA Slovakia, s. r. o., ktoré samo o sebe nepreukazuje zmenu jeho

pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného. Dosiaľ určené výživné považuje za dostatočné na úhradu všetkých výdavkov nevyhnutných pre zabezpečenie základných potrieb dieťaťa. Na záver navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky maloletého dieťaťa zamietol v celom rozsahu a rozsudok okresného súdu potvrdil.

24. Matka maloletého dieťaťa následne v reakcii na vyjadrenie otca zaslala okresnému súdu podanie, v ktorom konštatovala, že styk otca s maloletým, ktorý bol nariadený neodkladným opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/27/2022 zo dňa 26. 07. 2022 sa realizuje každý utorok a sobotu od 15.30 do 19.30 hod., avšak otec dieťaťa svojvoľne predlžuje tento styk, ktorý sa má končiť o 19.30 hod. tak, že mešká niekedy 20 až 30 minút. Dieťa je unavené, a tým vystavuje dieťa určitým stresom, pretože maloleté dieťa má pravidelný denný režim kedy chodí spať a viackrát sa stalo, že otec dieťaťa neprišiel na styk z dôvodu dovolenky, pracovných povinností a pod. Poukázala na najlepší záujem maloletého dieťaťa, na ktorý odkazuje aj Dohovor o právach dieťaťa v čl. 18, teda prvoradá je zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu. Zopakovala, že maloleté dieťa dovŕšilo vek troch rokov, preto nepovažuje za adekvátny zásah súdu z hľadiska výkonu rozhodnutia a ani to akým spôsobom bol upravený styk otca s maloletým.

25. Následne rodičia maloletého dieťaťa zotrvali na dovtedy prednesených a predložených vyjadreniach.

26. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok - ďalej v texte „CSP“) prejednal odvolanie matky maloletého dieťaťa v zmysle ust. § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku okresného súdu, ktorým zmenil výrok V. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021 o styku otca s maloletým tak, že upravil styk otca L. N., nar. XX. XX. XXXX, s maloletým F. V. N. na každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., párnú sobotu od 9.30 hod. do 18.30 hod. a párnú nedeľu od 9.30 hod. do 18.30 hod., vždy bez prítomnosti matky; potvrdil. Zároveň odvolací súd potvrdil aj výroky okresného súdu, ktorým matke K. O., nar. XX. XX. XXXX, uložil povinnosť maloletého na styk riadne pripraviť a otcovi ho v čase začiatku styku na určenom mieste odovzdať; a obom rodičom uložil povinnosť zabezpečiť, aby pri odovzdávaní maloletého na začiatku styku neboli prítomní ich rodinní príslušníci.

27. Podľa § 2 ods. 1 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnými zmluvami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom ako aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

28. Po prejednaní odvolania matky maloletého dieťaťa a preskúmaní konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil v zmysle platnej právnej úpravy. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd tak konštatuje správnosť dôvodov a právnych úprav, na základne ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Na dôvody rozhodnutia, pokiaľ ide o vykonané dokazovanie, ako aj právne vyhodnotenie, vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým dieťaťom, odvolací súd odkazuje na toto rozhodnutie, a to v bodoch 24., 25., 26., 27.

29. K najzásadnejším argumentom uvádzaným matkou maloletého dieťaťa v odvolaní vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým dieťaťom najmä vo vzťahu k rozsahu a spôsobu úpravy tohto styku, odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

30. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021, a to napadnutým rozsudkom zo dňa 03. 08. 2022. Uvedené skutočnosti odvolací súd opakuje najmä s poukazom na to, že od doby kedy okresný súd naposledy o úprave styku otca s maloletým dieťaťom rozhodoval, došlo k podstatnej zmene pomerov, a to najmä na strane maloletého dieťaťa. Okresný súd dôvodne konštatoval, že styk otca s maloletým dieťaťom by mal prebiehať v rovnakej frekvencii ako bolo upravené v predchádzajúcom

rozhodnutí okresného súdu, teda niekoľko hodín každý týždeň a každý druhý víkend po dlhšie časové obdobie. Tomuto zodpovedal aj návrh otca na každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., teda tri a pol hodiny cez týždeň a pánu sobotu a pánu nedeľu od 09.30 hod. do 18.30 hod. V priemere ide o dva styky za týždeň po 12,5 hod. Predĺženie styku o 3,5 hod. za týždeň zodpovedá podľa okresného, ako aj odvolacieho súdu posunu oproti poslednému rozhodnutiu, nakoľko odvtedy je maloleté dieťa staršie a zároveň aj došlo k rozvíjaniu vzťahu medzi ním a jeho otcom.

31. V prípade styku otca s maloletým dieťaťom aj odvolací súd zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo agresívne správanie sa otca a vyhrážanie sa voči maloletému ako to tvrdila matka. V konaní neboli potvrdené ani preukázané nové skutočnosti, podľa ktorých by sa otec mal voči maloletému dieťaťu správať akýmkoľvek spôsobom nevhodne. Aj incident, na ktorý matka maloletého dieťaťa poukazovala, a ku ktorému došlo pred vyhlásením rozsudku okresného súdu, ktorý bol napadnutým rozhodnutím zmenený, tak už v tom čase sa s uvedeným prejavom správania sa otca maloletého dieťaťa okresný súd vysporiadal. Taktiež okresný súd nemal za preukázané tvrdenia matky z jej výsluchu, že by otec spôsobil maloletému modrinu, keďže sama matka uviedla, že nemusela s maloletým vyhladať lekársku pomoc. Tvrdenia matky tak podľa okresného, ako aj odvolacieho súdu nevyznievajú dôveryhodne, čo potvrdzuje aj jej posledné vyjadrenie prostredníctvom jej právneho zástupcu (č. l. 343 spisu), v ktorom potvrdila, že styk otca s maloletým dieťaťom sa realizuje podľa neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/27/2022 zo dňa 26. júla 2022, a to každý utorok od 15.30 hod. do 19.30 hod., rovnako aj v sobotu, a to bez jej prítomnosti. V odvolaní matka maloletého dieťaťa namietala najmä okolnosti súvisiace s odovzďávaním maloletého dieťaťa, že otec s odovzďávaním maloletého dieťaťa mešká tak 20 až 30 minút, prípadne, že je dieťa v čase odovzdania matke unavené, a pod. Aj k týmto skutočnostiam sa otec maloletého dieťaťa vyjadril. Uznal, že v závislosti od poveternostných podmienok a dopravnej situácie sa stáva, že s odovzdaním maloletého dieťaťa na konci styku mešká, avšak v takýchto situáciách komunikuje s matkou a dáva jej o tom správy. Taktiež uvedené meškanie odôvodnil aj vzdialenosťou Lučenec - Príbelce, teda miestom bydliska otca a matky, ktoré je vzdialené cca 50 km a tým, že nechce syna rozptyľovať prípravou na cestu, ak je zaujatý hrou. Aj z vlastnej činnosti odvolacieho súdu v konaní vedenom na okresnom súde sp. zn. 2Em/1/2021 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16CoE/12/2022 vyplýva, že tohto času prebieha výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom podľa rozhodnutia krajského súdu, keď si otec maloleté dieťa vyzdvihne pred bytom matky a pred jej bytom ho aj vracia, pričom styk prebieha bez prítomnosti matky. Tieto skutočnosti potvrdila matka, ako aj otec maloletých detí, vrátane kolízneho opatrovníka, ktorý vo svojej správe zo dňa 25.01.2023 potvrdil, že sa styk maloletého dieťaťa s otcom realizuje. Okresný, ako aj odvolací súd na priebeh a realizáciu styku otca s maloletým dieťaťom po nariadení neodkladného opatrenia v priebehu konania vo veci samej, ako aj po nariadení jeho výkonu, prihliadal.

32. Odvolací súd zdôrazňuje že ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa a zásadne v rovnakej miere tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Ak teda bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená. Pri naplnení uvedenej zásady však nie je možné opomenúť vek dieťaťa, najmä jeho vzťahy k obojmu rodičom, vzdialenosť bydlísk rodičov a súčasne zdravotný a psychický stav dieťaťa. Ak matka maloletého dieťaťa opakovane namietala, že o úprave styku otca s maloletým bolo napriek jeho útlému veku viackrát rozhodované a tento styk upravovaný zásahom súdu, je nutné zdôrazniť, že v prípade, ak by medzi rodičmi došlo k dohode, zásah súdu nie je vôbec žiadúci. Práve v dôsledku rozporov a vzájomných nezhôd medzi rodičmi maloletého dieťaťa bolo nutné, a to práve na ochranu záujmov maloletého dieťaťa, zasiahnuť a zabezpečiť to, že obaja rodičia majú nárok na to, aby sa podieľali na jeho výchove. To, že išlo opakovane o viaceré rozhodnutia je aj dôsledkom rýchleho vývoja maloletého dieťaťa v rozpätí od jeho narodenia až po dovŕšenie troch rokov, kedy sa denný režim dieťaťa mení veľmi rýchlo, často a je závislý od viacerých faktorov, nie len od fyziologického vývoja dieťaťa, ale od vzťahu medzi rodičmi a možnosťou oboch z nich podieľať sa primeranou mierou na jeho výchove, keď je len samozrejmé, že v útlom veku od narodenia práve až do veku troch rokov je prioritná a nevyhnutná najmä osobná starostlivosť matky. Na tieto skutočnosti poukazoval i okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď konštatoval, že naposledy upravený styk otca s maloletým dieťaťom v roku 2021 sa ani nerealizoval podľa takto upraveného rozhodnutia, keďže ani raz, napriek tomu, že rozhodnutie bolo už v tom čase rok právoplatné, neprebehol styk otca s dieťaťom v jeho domácnosti. Neboli dodržané ani dni realizácie

styku. Naopak, styk bol skráteneý na čas medzi 10.00 hod. a 13.00 hod. a medzi rodičmi dochádzalo neustále ku konfliktom, ktorých svedkom bol často i maloletý. Okresný súd si bol vedomý konfliktov medzi rodičmi maloletého dieťaťa už v čase posledného rozhodnutia, preto im nariadil výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich komunikácie, keďže styk mal prebiehať za prítomnosti matky. Uložené výchovné opatrenie však zjavne nespĺnilo svoj účel, keďže aj podľa správy kolízneho opatrovníka napriek dlhodobu vykonávanému maximálnemu úsiliu a viacerým konzultáciám s rodičmi sa nastavenie rodičov na vzájomné zosúladienie na spoluprácu nepodarilo dosiahnuť. V tom čase boli účelom prítomnosti matky na styku otca s maloletým najmä dôvody, ako naviazanosť maloletého dieťaťa na matku, jeho nízky vek 1,5 roka, ale aj krátky čas, ktorý dovtedy strávil osamote s otcom, a taktiež i kojenie maloletého. Už v tom čase okresný súd naznačoval, že taká úprava, aká bola v čase posledného rozhodovania je len prechodným riešením, pričom postupom času, kedy si maloletý na otca zvykne, bude možné takéto obmedzenie styku vypustiť. Uvedenému nasvedčuje aj súčasný skutkový stav, keď od poslednej úpravy styku otca s maloletým došlo v tomto smere k zmene pomerov a boli splnené podmienky na to, aby došlo k vypusteniu prítomnosti matky na styku. Za posledný rok sa otec s maloletým stretával v priemere dvakrát týždenne, a teda aj ich vzájomný vzťah sa prirodzene zlepšil. Aj matka maloletého v rámci svojho výsluchu potvrdila, že príprava maloletého dieťaťa na styk je v súčasnej dobe už kratšia a lepšia ako bola kedysi; maloletý je starší vo veku 3 rokov, pričom v tomto veku deti spravidla aj nastupujú do materskej školy. Doposiaľ však maloleté dieťa do materskej školy nenastúpilo a uvedené pretrváva i v čase odvolacieho konania. Je preto dôležité, aby maloletý v tomto veku trávil čas bez prítomnosti matky s otcom, ktorý je schopný zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Tieto skutočnosti vyvrátené v konaní neboli pred okresným súdom matkou žiadnym z dôkazov, naopak, aj v súčasnej dobe bolo preukázané, že maloletý ochotnejšie nadväzuje kontakt s ľuďmi a má ústup sociálnych fóbií. Aj v tomto smere je teda u maloletého dieťaťa pozitívny posun. Nemožno opomenúť ani realizáciu styku otca s maloletým dieťaťom potom, ako bolo krajským súdom nariadené neodkladné opatrenie, čím sa zvýšila frekvencia styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj intenzita tohto stretávania, keďže už tohto času sa otec stretáva s maloletým bez prítomnosti matky. Tieto skutočnosti sú už prijateľné aj vo vzťahu ku kojeniu maloletého matkou, keď aj podľa jej výsluchu po konzultácii s pediatričkou, fyziologické kojenie prebieha do jedného roku dieťaťa a potom sa môže postupne odstavovať. Kojenie maloletého dieťaťa v súčasnosti oproti poslednému rozhodnutiu súdu nie je dôvodom na nerealizáciu styku otca s maloletým bez prítomnosti matky, ak styk otca s maloletým nebol upravený aj počas noci, ale len v priebehu dňa. Na pojednávaní dňa 3. augusta 2022 pred okresným súdom i matka dokonca sama navrhla, aby styk prebiehal bez jej prítomnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný, ale i odvolací súd má za to, že v tomto smere došlo k relevantnej zmene pomerov predstavujúcej vývoj vzťahu otca s maloletým a z úpravy styku je potrebné vypustiť prítomnosť matky. Pokiaľ ide o frekvenciu styku a stretávanie sa otca s maloletým dieťaťom cez týždeň, matka sama nevedela uviesť, či vôbec nastúpi do zamestnania, či sa vráti do pôvodného zamestnania, a pod.. Zároveň nebolo preukázané, že by maloletý napriek svojmu veku nastúpil do materskej škôlky a v tomto smere by nastali akékoľvek zmeny. Pokiaľ ide o víkendový styk otca s maloletým dieťaťom, okresný súd považoval za dôvodný jeho návrh, aby s maloletým trávil dobu 9 hodín každý z týchto dní, nakoľko maloletý je vo veku 3 rokov, kedy mu otec vie plnohodnotne zabezpečiť starostlivosť počas dňa. Ide naopak o dostatočný časový priestor na to, aby otec zobral maloletého do svojej domácnosti, ktorá sa nachádza cca 50 km od domácnosti matky, teda je nevyhnutný čas i na prepravu a zároveň, aby si aj maloletý zvykal na prostredie u otca a na rodinu, ktorú má právo poznať. Aj podľa správy kolízneho opatrovníka má maloleté dieťa vytvorené vhodné podmienky v domácnosti otca, kde môže absolvovať aj obedný spánok. Okresný súd prihliadal i na to, že maloletý t. č. nerozpráva, je matkou stále kojnený či plienkovaný, pričom ide o mierne zaostávanie za inými deťmi vo veku takmer 3 rokov a práve preto dlhší čas strávený aj mimo domácnosti matky je v záujme maloletého a pomôže mu napredovať vo všestrannom vývine. Okresný súd správne poukázal na to, že budovanie vzťahu medzi otcom a maloletým ako rodičom, ktorému maloleté dieťa nie je zverenú do osobnej starostlivosti je procesom kde zmena nenastáva odrazu, ale ich vzťah je potrebné postupne budovať. Aj na tejto fáze je preto potrebné ďalej pracovať a je možné, že po určité obdobie bude prebiehať odovzdávanie maloletého dieťaťa s miernymi problémami, čo však nie je dôvodom na to, aby sa otec s maloletým dieťaťom nestretával. Okresný súd taktiež správne prihliadal na to, aby maloletý u otca t. č. ešte neprespával, nakoľko toto by malo byť až ďalšou fázou vyššie uvedeného procesu, ktorý môže nastať až potom, ako bude adaptované na prostredie u otca počas celého dňa.

33. Vo vzťahu k dokazovaniu a námietke matky maloletého dieťaťa v odvolaní, že okresný súd nenariadil vo veci znalecké dokazovanie odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom okresného súdu, že by išlo o doplnenie dokazovania v nadbytočnom rozsahu. Došlo by len k neprimeranému

predĺženiu konania. Z dosiaľ vykonaných dôkazov možno ustáliť v akej frekvencii, v akom rozpätí je možné, aby sa otec o dieťa osobne staral bez prítomnosti matky. Pri určovaní režimu styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd vychádzal nie len z výsluchu rodičov, ale aj správy kolízneho opatrovníka a najmä z praktického vyskúšania styku otca s maloletým bez prítomnosti matky v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, čo otec dokladoval tak fotografiami ako aj videozáznamami. Týmto dokazovaním okresný súd dospel k záveru, že vzťah otca s maloletým sa od posledného rozhodnutia vyvinul a je dôvod na zmenu úpravy styku, nakoľko maloletý je schopný tráviť s otcom plnohodnotne čas bez prítomnosti matky, kedy sa otec o maloleté dieťa postará, poskytne mu stravu a zabezpečuje mu aj vhodný program. Odvolací súd už v rozhodnutí o neodkladnom opatrení konštatoval, že lepší spôsob než praktickou skúškou zistiť aká úprava styku je najvhodnejšia pre dieťa vo veku maloletého neexistuje, pričom odvolací súd nepovažoval za dôkaz s väčšou výpovednou hodnotou nariadenie znaleckého dokazovania vzhľadom na vek maloletého, ktorý nerozpráva. Tvrdenia matky o zanedbávaní starostlivosti otca o dieťa počas styku preukázané neboli a aj správy z CPPP a P Veľký Krtíš, ako aj detskej psychiatričky MUDr. Z. predložené matkou o zlom vplývaní styku s otcom na maloletého vychádzajú len z jej tvrdení pred týmito inštitúciami. Naopak, okresný súd výslovne zdôraznil, že všetky informácie o maloletom v správach predložených matkou, sú poskytnuté výlučne z jej strany, pričom podľa výsluchu matky posledné vyšetrenia u MUDr. Z. sú vykonávané len telefonicky s tým, že matka bola na vyšetrení s maloletým osobne naposledy v septembri roku 2021. Taktiež do CPPP a P Veľký Krtíš sa matka dostavila dňa 15. júla 2022 bez otca, hoci v predošlej správe bola matke navrhnutá možnosť poradenstva obom rodičom, čo centrum považuje za najefektívnejšie. Vo vzťahu k prípustnosti, resp. k neprípustnosti dôkazov predložených otcom v predmetnom konaní sa okresný súd dôsledne vysporiadal v jeho odôvodnení, a to v bodoch 10., 26. a 27. Odvolací súd sa s vyhodnotením rozsahu a spôsobu vykonaného dokazovania okresným súdom, jeho primeranosti a zákonnosti, stotožňuje.

34. Odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom upravený styk otca s maloletým dieťaťom zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa a jeho veku, ako aj vývinovému rastu. Nebola dôvodná ani námietka matky maloletého dieťaťa v odvolaní, že okresný súd mal vyčakať na vývin situácie, či maloleté dieťa nastúpi do predškolského zariadenia, príp. či ona ukončí práceneschopnosť, a pod., ak ani v čase rozhodnutia odvolacieho súdu maloleté dieťa predškolské zariadenie nenavštevuje a matka do práce späť nenastúpila. Nemožno preto považovať rozhodnutie okresného súdu v tomto smere za rozporuplné, či nepreskúmateľné, príp. za rozhodnutie, ktoré by nezohľadňovalo najlepší záujem dieťaťa. V konečnom dôsledku matka maloletého dieťaťa v odvolaní len polemizovala so závermi okresného súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom v zmysle jeho frekvencie a spôsobu, avšak žiadnym spôsobom nespochybnila vecnú správnosť v tomto smere vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu. Naopak bolo by rozporuplným a kontraproduktívnym opätovné zrušenie rozhodnutia okresného súdu, ak sama matka maloletého dieťaťa v odvolaní okresnému súdu vytyka častý a neprimeraný zásah do práv jej dieťaťa na výchovu oboch rodičov.

35. Odvolací súd však čiastočne akceptoval výhradu matky maloletého dieťaťa v odvolaní, a to konkrétne v súvislosti s určením miesta odovzdania maloletého dieťaťa na začiatku styku. Matka maloletého dieťaťa dôvodne v odvolaní zdôraznila, že okresný súd bez akéhokoľvek dokazovania pristúpil na návrh kolízneho opatrovníka, aby otec maloleté dieťa na začiatku styku prebral od matky v areáli detského ihriska Príbovce, pričom už k odovzdaniu maloletého dieťaťa po ukončení styku už má dôjsť pred bydliskom matky. Nepodstatnou bola jej argumentácia o absencii bližšej špecifikácie, čo je to areál detského ihriska, na ktorom sa má dieťa odovzdať, resp. či je daný súhlas jeho vlastníka. Treba ale uznať, že k zmene určenia miesta odovzdania maloletého dieťaťa otcovi na začiatku styku by musel byť splnený predpoklad, že otec dieťaťa bude presne dodržiavať čas prevzatia maloletého, napr. v situácii, že bude veľká zima, resp. pršať a matka by spolu s maloletým dieťaťom musela čakať na detskom ihrisku za takýchto podmienok. Mohlo by sa stať, že by otec dieťaťa meškal, či už zo subjektívnych dôvodov, ale aj z dôvodov objektívnych, ako je napr. plynulosť cestnej premávky, porucha motorového vozidla, či iné nepredvídateľné okolnosti. V tomto smere preto odvolací súd aj potom, ako sa oboznámil s tým, že od nariadenia neodkladného opatrenia prebieha reálne styk otca s maloletým dieťaťom, a otec maloleté dieťa na začiatku styku preberá pred bydliskom matky, a súčasne v tomto smere vážnejšie nezhody matka maloletého dieťaťa ani v odvolaní neakcentovala, dospel k záveru, že zmena miesta, na ktorom si má otec maloleté dieťa na začiatku styku prevziať, nie je dôvodná a nie je ani v najlepšom záujme dieťaťa. Nezhody medzi rodičmi vyplývajú najmä a výrazne v súčasnej dobe, a to zdôraznil aj okresný súd, v dôsledku toho, že prípadne dochádza k oneskorenému návratu maloletého dieťaťa do starostlivosti matky. Nemožno mať za to, že by miesto odovzdania maloletého dieťaťa na

začiatku styku pred bytom matky malo byť problematickým a vyvolávať vážne pochybnosti o vhodnosti takto upraveného začiatku styku otca s dieťaťom.

36. Odvolací súd preto v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok okresného súdu, a to výlučne v otázke miesta prevzatia maloletého dieťaťa otcom od matky na začiatku realizácie styku, ktoré miesto nie je nutné, aby bolo určené v areáli detského ihriska Príbelce vzdialeného cca 400 m od bydliska matky. Po nariadení neodkladného opatrenia dochádza k realizácii styku a k odovzdávaniu dieťaťa otcovi pred bytom matky. Presúvanie miesta odovzdávania dieťaťa na začiatku styku preto odvolací súd považuje za neúčelné, nevyplývajúce ani zo zisteného skutkového stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, a v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa na tom, aby odovzdanie a prevzatie dieťaťa prebiehalo v čo najkratšej dobe, bez akýchkoľvek narušení či už zo strany rodičov alebo aj zo strany ich príbuzných tak, ako to okresný súd už konštatoval v jeho rozhodnutí vo výroku I. ods. 5., v ktorom uložil povinnosť zabezpečiť, aby pri odovzdávaní dieťaťa na začiatku styku neboli prítomní ich rodinní príslušníci. Odvolací súd má za to, že takýmto spôsobom bude zabezpečený vhodný spôsob odovzdania maloletého dieťaťa otcovi za účelom realizácie vzájomného stretávania sa, pričom vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, od ktorého sa neodklonil, nevzhladol však v zmene určenia miesta odovzdania maloletého dieťaťa otcovi na začiatku styku správne právne posúdenie, čo predstavuje v tomto smere najlepší záujem dieťaťa. Tento je zabezpečený aj uložením povinnosti obom rodičom zabezpečiť, aby pri odovzdávaní maloletého dieťaťa na začiatku styku s otcom neboli prítomní ich rodinní príslušníci.

37. Matka maloletého dieťaťa podala odvolanie zároveň i do výroku, ktorým okresný súd zamietol jej návrh na zvýšenie výživného (výrok II.), ktorá v odvolaní namietala najmä to, že okresný súd v tomto smere nevykonala žiadne dokazovanie, a to najmä ohľadne možnosti a schopnosti otca dieťaťa. Zdôraznila, že otec maloletého je spoločníkom a konateľom viacerých spoločností, pričom ním deklarovaný príjem je zrejme len účelový a okresnému súdu vytkla, že nezobral do úvahy, že maloleté dieťa je už t. č. staršie vo veku 3 rokov, a teda aj na jeho strane sa zmenili pomery najmä vo vzťahu k základným cenám potravín, a pod..

38. S vyššie uvedenými argumentami matky uvedenými v odvolaní sa okresný súd dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to v bodoch 29. až 32., preto v podrobnostiach na toto odôvodnenie okresného súdu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že maloleté dieťa je naďalej tak, ako bolo v čase posledného rozhodnutia zverené do osobnej starostlivosti matke maloletého, nedošlo k jeho nástupu do predškolského zariadenia. Matka zabezpečuje starostlivosť o dieťa osobne a nedošlo na jeho strane ani k zmene zdravotného stavu, ktorý by vyžadoval neprímeraný nárast výdavkov na zabezpečenie jeho základných potrieb, príp. nedošlo k jeho presťahovaniu či inej závažnej zmene na jeho strane. Okresný súd dôvodne poukázal na výdavky súvisiace s potrebami maloletého dieťaťa v čase, kedy o nich naposledy rozhodoval okresný súd a v súčasnej dobe, kedy nedospel k tomu, že by došlo k ich výraznej zmene (nárastu). Výslovne uzavrel, že potreby maloletého dieťaťa sú rovnaké aj v súčasnej dobe a žiadna z uvedených potrieb neodbudla, príp. ani nepribudla potreba nová. Okresný súd preto dôvodne považuje sumu výživného vo výške 300,-Eur mesačne za spôsobilú pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vo veku 3 rokov. Ak matka maloletého dieťaťa poukazuje na výrazný nárast výdavkov v súvislosti so zabezpečením stravy, ošatenia pre maloletého, takéto výdavky vzrástli i na strane oboch rodičov, nakoľko súvisia s nárastom životných nákladov u všetkých účastníkov konania. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že o vyživovacej povinnosti rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 75 Zákona o rodine, keď dôsledne prihliadal tak na odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj na schopnosti a možnosti oboch rodičov.

39. Pri určovaní výšky výživného podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine je potrebné brať ohľad na potreby oprávneného, teda dieťaťa. Ich miera je rôzna podľa okolností prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, jeho kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov, a pod. Toto však nie sú jediné relevantné kritériá, ktoré sa pri určovaní výšky výživného zohľadňujú, pretože potreby dieťaťa sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti rozhodol vecne správne, pretože zohľadnil všetky vyššie uvedené zákonné aspekty a odvolanie nepovažuje odvolací súd v súčasnej dobe za dôvodné. Z odvolania matky maloletého dieťaťa nevyplývajú žiadne okolnosti a skutočnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

40. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní len polemizuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, ktoré však žiadnym spôsobom nespochybnila, nedoložila žiaden dôkaz, ktorý by uvedené závery spochybnil, naopak okresný súd posúdil všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, ako aj každý dôkaz jednotlivo a zohľadnil viaceré aspekty na strane odôvodnených potrieb maloletého, ako aj vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam a zárobkovým pomerom a majetkovým pomerom na strane oboch rodičov.

41. Obsahom základného práva na súdnu ochranu nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 218/2002, II. ÚS 229/2007).

42. Okresný súd vychádzal aj zo skutočnosti, že na strane matky maloletého dieťaťa nedošlo k zmene pomerov, táto v súčasnej dobe nepracuje a aj podľa jej vyjadrenia prostredníctvom právneho zástupcu naďalej sa plne venuje výchove maloletého dieťaťa, nenastúpila do zamestnania, pretože v minulosti pracovala ako učiteľka v základnej škole a v súčasnej dobe na škole kde pracovala už po 16. 08. 2022 boli miesta učiteľov obsadené. Pokiaľ ide o otca maloletého dieťaťa, ani na jeho strane nedošlo k zmene pomerov. V tomto smere svoje rozhodnutie okresný súd dôsledne odôvodnil v bode 31. napadnutého rozhodnutia. Aj v tomto smere okresný súd výslovne uviedol, že nedoplnil dokazovanie na návrh právneho zástupcu matky o zisťovaní aké motorové vozidlá a za aké ceny vlastní spoločnosti, v ktorých vystupuje otec maloletého dieťaťa ako spoločník, ak zohľadnil, že v otázke potenciality otca nedošlo k relevantnej zmene pomerov, keď účtovnými závierkami nebol zaznamenaný vyšší zisk týchto spoločností, výrazný nárast ich majetku alebo akákoľvek iná relevantná zmena, ktorá by zvýšila u otca jeho potencialitu dosahovať príjem. Aj z tohto dôvodu okresný súd má za to, že pomer rodičov na pokrytí potrieb maloletého výživným by mal zostať 2:1. Okresný súd preto dôvodne návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a odvolací súd sa so skutkovými a právnymi závermi v tomto smere v celom rozsahu stotožnil. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní správne poukázala na to, že určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade a paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázaného príjmu povinného rodiča Zákon o rodine nepozná.

43. Pokiaľ ide o výroky okresného súdu, ktorými okresný súd návrh otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti zamietol, ktorým konanie v časti návrhu otca na nahradenie súhlasu matky na zápis maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania zastavil a vo výrok, ktorým zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého výrokom IV. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021, tieto výroky neboli odvolaním matky napadnuté, preto zostávajú nedotknuté.

44. Okresný súd rozhodol vecne správne aj o nároku na náhradu trov konania, keď konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu podľa § 52 CMP, preto aj v tomto rozsahu odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdzuje, a to napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania nebol odvolaním matky napadnutý, avšak ide o výrok závislý.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

1. Okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03. 08. 2022 o návrhoch rodičov na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Aurelovi Jánovi Krnáčovi, nar. 25. 09. 2019 (ďalej v texte aj „maloleté dieťa“). Prioritne okresný súd venoval pozornosť rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, nakoľko vo vzťahu k uvedenému rozsahu styku ako aj jeho spôsobu, bol podaný návrh tak zo strany otca ako i matky. Otec maloletého sa domáhal zmeny úpravy styku s maloletým, ktorý bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 z dôvodu, že styk by sa mal realizovať mimo domácnosti matky a bez jej prítomnosti, pretože matka maloletého na styk riadne nepripravuje a doposiaľ nikdy neprebehol aj v jeho domácnosti. Pokiaľ ide o návrh matky, táto navrhla upraviť styk maloletého s otcom za svojej prítomnosti, a to každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00

hod. do 12.00 hod., v nedeľu od 10.00 hod. do 12.00 hod. a párnú stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. V priebehu konania matka zmenila svoje vyjadrenie a navrhla upraviť styk na párnú utorok a nepárnú sobotu od 15.30 hod. do 19.30 hod. bez jej prítomnosti s tým, že odovzdanie maloletého na začiatku ako aj na konci styku bude realizované pred jej bydliskom.

2. Okresný súd, pokiaľ ide o rozsah, spôsob a frekvenciu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom po tom, ako zamietol návrh otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (voči ktorému rozhodnutiu otec maloletého dieťaťa odvolanie nepodal), upravil styk otca s maloletým dieťaťom každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., párnú sobotu od 9.30 hod. do 18.00 hod. a párnú nedeľu od 9.30 hod. do 18.30 hod., vždy bez prítomnosti matky.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia o úprave styku poukázal okresný súd na to, že styk, ktorý bol naposledy upravený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021, právoplatným dňa 03. 06. 2021 (ďalej aj „predchádzajúce rozhodnutie“), napriek tomu, že bolo rodičom uložené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a vzájomnej komunikácie pri starostlivosti o maloletého na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Veľký Krtíš, nebol realizovaný v prospech maloletého dieťaťa. Z výsluchu otca na pojednávaní dňa 01. 06. 2020 pre okresný súd vyplynulo, že styk otca s maloletým prebieha pod dohľadom a diktátom matky, styk vždy prebehol v dňoch určených v rozhodnutí, ale vždy v bydlisku matky len medzi 10.00 a 13.00 hod.. Otec javil od počiatku záujem stretávať sa s maloletým aj mimo bydliska matky, mienil zabezpečiť o maloleté dieťa celodennú starostlivosť. Aj z výsluchu matky mal okresný súd za preukázané, že styk na základe predchádzajúceho rozhodnutia vždy prebehol v dňoch určených v rozsudku, avšak k realizácii styku otca s maloletým došlo vždy len v jej domácnosti, nakoľko je na ňu príliš naviazaný a súčasne zdôraznila, že voči otcovi maloletého dieťaťa je vedené trestné stíhanie pred OR PZ Lučenec, ktoré je síce tohto času prerušené, ona však má obavu o svoj život a život dieťaťa.

4. Okresný súd s prihliadnutím na výpovede oboch rodičov maloletého dieťaťa sa oboznámil s rozhodnutím vo veci starostlivosti o maloletého v konaní vedenom pred Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 2Em/1/2021, v zmysle ktorého mal za preukázaný priebeh styku v období od októbra roku 2021. Záver kolízneho opatrovníka, ktorý bol i v tomto vykonávacom konaní účastný, bol, že otec chodieval na styk pravidelne, tento prebieha len v domácnosti matky, v domácnosti otca sa doposiaľ neuskutočnil s tým, že otec vždy maloletému niečo prinesie, snaží sa ho zaujať, maloletý však býval plačlivý, prítomnosť opatrovníka vnímal negatívne a dožadoval sa matky. Aj kolízny opatrovník tak doplnil, že doposiaľ nariadený výkon rozhodnutia o realizácii styku otca s maloletým nebol funkčný a maloletý býval svedkom výmeny názorov jeho rodičov.

5. Nakoľko okresný súd považoval vyššie uvedený skutkový stav v priebehu konania vo veci samej za taký, ktorý vyžaduje okamžitý zásah súdu, upravil styk otca s maloletým neodkladným opatrením nariadeným uznesením č. k. 14P/119/2021-153 zo dňa 01. 06. 2022 vykonateľným dňa 28. 06. 2022, a to na každý utorok, štvrtok a sobotu od 9.30 hod. do 12.30 hod. bez prítomnosti matky. Na odvolanie matky maloletého dieťaťa Krajský súd v Banskej Bystrici neodkladné opatrenie zmenil uznesením č. k. 17CoP/27/2022-261 zo dňa 26. 07. 2022 tak, že styk otca s maloletým bude prebiehať až do právoplatného skončenia konania vo veci samej každý utorok a sobotu od 15.30 hod. do 19.30 hod. bez prítomnosti matky. O priebehu styku nariadeného neodkladným opatrením podal opatrovník dňa 22. 07. 2022 správu, s ktorou sa okresný súd oboznámil, ako aj s fotografiami a videozáznamy v prílohovej obálke na č. l. 287 spisu, ktoré predložil otec a ktoré zachytávali odovzdávanie maloletého, priebeh styku a návrat maloletého zo styku v dňoch 30. 06., 02., 05., 07., 09., 14., 16. a 19. 07. 2022. Napriek výhradám matky považoval okresný súd čiastočne dôkazy predložené otcem za dôkazy, ktoré spĺňajú test proporcionality, teda za dôkazy prípustné, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností so zreteľom na najlepší záujem maloletého, teda z dôvodu, že skutočnosti, ktoré sa majú týmto dôkazom preukázať, nie je možné preukázať iným zákonným spôsobom. Okresný súd zdôraznil, že záujem dieťaťa je hlavným kritériom rozhodovania vo veci starostlivosti maloletých, pričom práva rodičov musia záujmu dieťaťa ustúpiť, a to aj pri hmotnoprávnom rozhodnutí a rovnako aj pri procese rozhodovania, vrátane získavania dôkazov. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa nedala otcovi súhlas na natáčanie jej osoby, takýto priamy dôkaz o priebehu styku nie je možné

získať inak, preto nie je možné zachovať právo matky na súkromie a zároveň získať relevantné dôkazy o priebehu styku. Okresný súd považoval zásah do súkromia matky vykonaním týchto dôkazov za minimálny, pretože ide o niekoľko minút trvajúce videozáznamy, ktoré sa týkajú výlučne odovzdania a preberania maloletého dieťaťa a mimo tohto rámca nezasahujú do súkromia matky. Pri rozhodovaní o rozsahu, spôsobe a frekvencii styku otca s maloletým rozhodoval okresný súd aj na základe správy z prešetrenia pomerov ÚPSVaR Lučenec, zo správ MUDr. Agáty Boldižárovej detskej psychiatričky maloletého, ako aj zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Veľký Krtíš, v spojení so správami z ORPZ Veľký Krtíš. Okresný súd ustálil, že si je vedomý konfliktov medzi rodičmi už počas posledného rozhodovania, preto nariadil obom rodičom výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich komunikácie, keďže styk mal prebiehať za prítomnosti matky. Uložené výchovné opatrenie však zjavne nespĺnilo svoj účel, keďže podľa správy referátu, ktorý ho vykonával, napriek dlhodobému vynakladanému maximálnemu úsiliu a vykonaných 73 konzultácií s rodičmi sa nastavenie rodičov na vzájomné zosúladenie na spoluprácu nepodarilo dosiahnuť. Aj z tohto dôvodu mal súd za to, že z pohľadu záujmu maloletého nie je vhodné, aby styk takýmto spôsobom, kde je v popredí konflikt medzi rodičmi, naďalej prebiehal a je potrebné nájsť iný režim styku.

6. Keďže okresný súd nemal za preukázané agresívne správanie sa otca a vyhrážanie sa voči maloletému, ako to tvrdila matka (odsek 32. odôvodnenia), a v konaní neboli potvrdené ani preukázané nové skutočnosti, podľa ktorých by sa otec maloletého voči maloletému dieťaťu mal správať akýmkoľvek spôsobom nevhodne, dospel k záveru, že otec môže tráviť s maloletým čas bez toho, aby bol maloletý akokoľvek ohrozený a nie je dôvod styk otca s maloletým obmedzovať prítomnosťou matky.

7. Okresný súd v tomto smere v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil, že od posledného rozhodovania o úprave styku otca s maloletým došlo k zmene pomerov, nakoľko účelom prítomnosti matky na styku v čase posledného rozhodovania bola naviazanosť maloletého na matku, jeho nízky vek, teda nízky vek maloletého dieťaťa (1,5 roka), krátky čas, ktorý odvtedy strávil osamote s otcom (1 hodina) a kojenie maloletého matkou. Už v tom čase okresný súd konštatoval, že ide o riešenie prechodné, vzhľadom na vývoj a rast maloletého dieťaťa. Od právoplatnosti posledného rozhodnutia styk otca s maloletým prebieha rok, pričom obaja rodičia vo výsluchoch potvrdili, že pokiaľ ide o dni styku, tieto boli vždy dodržané. Za posledný rok sa tak otec s maloletým stretával v priemere dvakrát týždenne, a teda ich vzájomný vzťah sa prirodzene zlepšil. Aj matka maloletého dieťaťa v rámci svojho výsluchu uviedla, že príprava maloletého na styk je v súčasnosti už kratšia a lepšia ako bola kedysi, pričom aj maloletý je starší (mal v čase rozhodovania okresného súdu takmer 3 roky), pričom v tomto veku deti spravidla nastupujú do materskej školy, a teda trávajú čas aj bez svojich rodičov aj niekoľko hodín denne a naviazanosť na rodičov sa oslabuje. Aj posledné správy od MUDr. Boldižárovej naznačovali, že maloletý už ochotnejšie nadviaže kontakt s ľuďmi a má ústup sociálnych fóbií. Aj v tomto smere je teda u maloletého, podľa okresného súdu, pozitívny posun, pričom okresný súd nemohol opomenúť ani to, že na základe výkonu rozhodnutia, a to výkonu nariadeného neodkladného opatrenia, sa otec po dobu približne 1 mesiaca stýkal s maloletým trikrát do týždňa po tri hodiny bez prítomnosti matky, pričom otec predložil z týchto stretnutí fotografie a videozáznamy, kde vykonáva s maloletým rôznorodé aktivity, hranie sa s rodinou otca s loptou, hranie na detskom ihrisku, ako aj kŕmenie maloletého, pričom maloletý je na týchto záznamoch spokojný, usmieva sa a na niektorých otca bozkáva. Okresný súd nemohol konštatovať pravdivosť tvrdení matky, ktoré uviedla aj v rámci správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Veľký Krtíš, že maloletý sa vracia zo styku uplakáný a hladný. Okresný súd preto dospel k záveru, že vo veku takmer 3 rokov už maloletý nepotrebuje byť kŕmený počas dňa, pričom maloletý je kŕmený aj normálnou stravou, čo dokáže otec zabezpečiť, preto ani kojenie maloletého nie je v súčasnosti oproti poslednému rozhodnutiu súdu dôvodom na nerealizáciu styku otca s maloletým bez prítomnosti matky. Vzhľadom na vyššie uvedené, okresný súd mal za to, že v predmetnej veci došlo k relevantnej zmene pomerov predstavujúcej vývoj vzťahu otca s maloletým a z úpravy styku je potrebné vypustiť prítomnosť matky.

8. Za najväčší problém pri úprave styku otca s maloletým dieťaťom považoval okresný súd preberanie maloletého na začiatku styku. Z predložených videozáznamov podľa neho vyplynulo, že matka neodovzdala maloletého otcovi na styk dobrovoľne, ostávala s ním za bránou rodinného domu, pričom otcovi vstup na dvor neumožnila a styk sa dňa 16. 07. 2022 vôbec nezrealizoval. Dňa 19. 07. 2022 došlo k tomu, že otec vnikol do dvora matky a maloletého jej doslova vytrhol z náručia s tým, že podľa správy opatrovníka sa následne začali o maloletého naťahovať, do čoho sa zapojili aj rodičia matky a matka bránila otcovi odísť s maloletým preč autom. Napriek problematickému odovzdávaníu bol

podľa predložených videozáznamov samotný priebeh styku v poriadku, maloletý bol pokojný, usmieval sa, preto súd nemal pochybnosti o tom, že samotný styk maloletého s otcom bez prítomnosti matky môže riadne prebiehať. Za účelom eliminácie konfliktov na začiatku styku sa súd stotožnil s návrhom kolízneho opatrovníka, aby odovzdávanie maloletého dieťaťa prebiehalo na neutrálnom mieste. Za neutrálne miesto určil okresný súd verejné priestranstvo, a to detské ihrisko, ktoré sa nachádza v obci Príbelce v blízkosti bydliska matky.

9. K rozsahu úpravy styku otca s maloletým okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na záver doplnil, že tento by mal prebiehať v rovnakej frekvencii ako bolo upravené v poslednom rozhodnutí, teda niekoľko hodín každý týždeň a každý druhý víkend dlhšie časové obdobie. Tomu zodpovedal návrh otca na každú stredu od 15.00 do 18.30 hod, teda 3,5 hodiny cez týždeň a párnú sobotu a nedeľu od 9.30 do 18.30 hod. V priemere ide o 2 styky za týždeň po 12,5 hodiny. Predĺženie styku o 3,5 hodiny za týždeň zodpovedá posunu oproti poslednému rozhodnutiu, nakoľko odvtedy je maloletý starší a viac navyknutý na otca. Okresný súd má za to, že takouto úpravou bude otec tráviť s maloletým každý druhý párný víkend, a teda nepárný víkend bude mať k dispozícii čas matka na vlastné aktivity s maloletým, čo súd považuje za rovnomerné rozloženie voľného času maloletého medzi jeho rodičov. Takýto styk podľa okresného súdu môže fungovať aj v budúcnosti, pokiaľ maloletý nastúpi do škôlky, prípadne aj v prípade, ak by sa matka sa vrátila do zamestnania, nakoľko zmena týchto okolností víkendové stretávanie otca s maloletým nenaruší. Pokiaľ ide o stretávanie cez týždeň, matka sama nevedela uviesť, či vôbec nastúpi do zamestnania, či sa vráti do pôvodného a pod. s tým, že okresný súd vychádzal z toho, že matka bola v domácnosti a maloletý ešte do materskej škôlky nenastúpil. Uvedená frekvencia styku otca s maloletým zodpovedá aj tomu, aby si otec zobral maloleté dieťa do svojej domácnosti, ktorá sa nachádza približne 50 km od domácnosti matky, aby si maloletý zvykal aj na toto prostredie a na rodinu otca, ktorú má právo poznať. Okresný súd zdôraznil, že budovanie vzťahu medzi otcom a maloletým ako rodičom, ktorému maloletý nie je zverený do osobnej starostlivosti, je procesom, kde zmena nenastáva odrazu, ale ich vzťah je potrebné postupne budovať, preto je vhodné, aby maloletý mohol tráviť čas s otcom niekoľko hodín súvisle bez prítomnosti matky, pričom súd doposiaľ styk otca s maloletým neupravil tak, aby maloletý mohol u otca prespávať cez noc, nakoľko táto fáza vyššie uvedeného procesu môže nastať až po určitom čase realizácie súdom upraveného styku.

10. V konaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd vysvetlil, že nevykonával všetky navrhované dôkazy a ak právny zástupca matky navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, takýto dôkaz považoval za nadbytočný, nakoľko na úpravu styku otca s maloletým mal dostatok dôkazov, s ktorými boli účastníci konania oboznámení. Okresný súd taktiež nevykonával dokazovanie oboznámením sa s fotografiami a videozáznamami predloženými otcom na USB kľúčoch, ktoré mali preukazovať priebeh styku pred začatím konania za prítomnosti matky a mali preukazovať, že matka styk narúša. Taktiež súd nedoplnil dokazovanie zistením zdravotného stavu matky, či jej režim vychádzok počas práceneschopnosti. Takéto dokazovanie nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci, keďže na základe vyššie uvedených dôkazov došlo k zmene režimu styku tak, že na ňom matka už ďalej prítomná nebude, a preto nie je relevantné posudzovať skutkové otázky, či prítomnosť matky na styku spôsobuje jeho marenie a či sa matka môže zúčastniť styku v domácnosti otca.

11. Následne okresný súd odôvodnil rozhodnutie vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného, ktorý posudzoval v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia v júni 2021 nedošlo k relevantnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Vo vzťahu k maloletému ako oprávnenému z výživného poukázal na to, že maloletý sa v súčasnosti ako aj pri poslednom rozhodnutí nachádza v celodennej osobnej starostlivosti matky, nenavštevuje predškolské zariadenie. Okrem zmeny životnej fázy môžu nastať aj iné náhle zmeny, napr. zmena zdravotného stavu, či presťahovanie, pričom u maloletého nenastala ani takáto náhla okolnosť. V poslednom rozhodnutí ustálil okresný súd potreby na maloletého v odseku 24. na sumu 300 Eur mesačne a považoval za jeho potreby najmä výdavky v súvislosti s ošatením, hygienou, stravovaním, hračkami, plienkami, vitamínmi a zdravotnými pomôckami, ale aj pohonnými hmotami, sporením, poistením a príspevkom na bývanie a spotrebu energií. Okresný súd mal za to, že potreby maloletého sú rovnaké aj v súčasnosti a žiadna z uvedených potrieb maloletému neodbudla ani mu nepribudla nová potreba. Matka maloletého vo svojom návrhu na zvýšenie výživného ani ničím neodôvodnila ako vzrástli tieto potreby dieťaťa a v rámci výsluchu na otázky ohľadom výdavkov na dieťa v podstate len odkázala na ňou spísaný zoznam. Uvedený zoznam však obsahuje tie isté výdavky na maloletého ako v čase posledného

rozhodovania s tým, že podľa tohto zoznamu sú výdavky na maloleté dieťa vyššie v sume 447,50 Eur, ktorú sumu výdavkov považoval okresný súd na maloletého vo veku necelých 3 rokov za prehnanú, pričom matka takéto výrazné navýšenie (o 50 %) z naposledy ustálenej sumy 300 Eur mesačne za jeden rok ničím nepreukázala. Okresný súd považoval sumu 300 Eur mesačne na maloleté dieťa za spôsobilú pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého vo veku necelých 3 rokov a doplnil, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia uplynul približne jeden rok, teda pomerne krátka doba, ktorá neodôvodňuje tak výrazný nárast týchto výdavkov.

12. Pokiaľ ide o schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, okresný súd má za to, že ani v tomto smere nedošlo k relevantnej zmene pomerov. V prípade matky je jej príjmom rodičovský príspevok, nakoľko sa celodenne stará o maloleté dieťa a v prípade otca maloletého dieťaťa, okresný súd už v poslednom rozhodnutí skonštatoval vyššiu potencialitu na jeho strane, ako na strane matky, nakoľko otec podniká a bol konateľom resp. spoločníkom v štyroch obchodných spoločnostiach, taktiež mal ďalšie možnosti dosahovania príjmu z prenájmu nehnuteľností, ktoré vlastní v Lučenci a vlastnil aj poľnohospodársku pôdu s rozlohou 17 ha. Podľa aktuálneho výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky otec naďalej pôsobí v štyroch spoločnostiach, pričom v jednej z nich prestal byť spoločníkom. V týchto spoločnostiach došlo len k nepatrným zmenám, a to k zmene predmetu podnikania, čo je pri zachovaní všetkých ostatných predmetov podnikania zanedbateľné. Otec maloletého je naďalej samostatne hospodáriaci roľníkom a ani v tomto k zmene pomerov nedošlo. Príjem otca ako fyzickej osoby oproti poslednému rozhodnutiu klesol, v dôsledku čoho okresný súd má za to, že ani na strane otca maloletého dieťaťa nedošlo k relevantnej zmene pomerov, nedošlo k zmene jeho potenciality dosahovať príjem a otec má naďalej pre jeho podnikateľskú činnosť väčšiu potencialitu príjmov ako matka. Okresný súd v čase posledného rozhodnutia pri určení výšky výživného vychádzal aj zo skutočnosti, že otec bude mať výdavky na zabezpečovanie dopravy maloletého počas realizácie styku do jeho bydliska a naspäť, ani v tomto smere nedošlo k zmene pomerov, ak aj pri zmenenom režime styku bude otec naďalej chodiť po maloletého na styk do miesta bydliska jeho matky a po skončení styku ho bude matke odovzdávať, a to v rovnakej frekvencii ako v čase poslednej úpravy, teda v priemere 2-krát do týždňa.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené mal okresný súd za to, že pomer rodičov na pokrytí potrieb maloletého výživným by mal zostať 2:1, ako to bolo aj pri poslednom rozhodnutí o výške výživného, v dôsledku čoho okresný súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Okresný súd vysvetlil, že za účelom rozhodnutia o výživnom nedoplnil dokazovanie na návrh právneho zástupcu matky o zisťovanie aké motorové vozidlá a za aké ceny vlastní spoločnosti, v ktorých figuruje otec. Ako už súd uviedol vyššie, v otázke potenciality otca nedošlo k relevantnej zmene pomerov, nakoľko účtovnými závierkami nebol zaznamenaný vyšší zisk týchto spoločností, ani výrazný nárast ich majetku alebo akákoľvek iná relevantná zmena, ktorá by zvýšila u otca jeho potencialitu dosahovať príjem.

14. Pokiaľ ide o konanie v časti návrhu otca na nahradenie súhlasu matky na zápis maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania, v tomto rozsahu vzal otec svoj návrh v celom rozsahu späť, preto okresný súd za súhlasu matky maloletého dieťaťa, ako aj kolízneho opatrovníka konanie podľa § 29 CMP zastavil.

15. Okresný súd zároveň napadnutým rozhodnutím zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého výrokom VI. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138, kde mali rodičia prostredníctvom referátu zlepšovať svoju vzájomnú komunikáciu. Keďže zo správy referátu vyplynulo, že napriek vykonaným 73 konzultáciám s rodičmi nedošlo k zlepšeniu ich vzájomnej komunikácie, okresný súd mal za to, že uvedené výchovné opatrenie neplní svoj účel. Výchovné opatrenie bolo uložené najmä z dôvodu, že v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa mal styk realizovať za prítomnosti matky, pričom napadnutým rozsudkom okresný súd toto obmedzenie styku vypustil, v dôsledku čoho rodičia nebudú v tak intenzívnom kontakte.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol okresný súd podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

17. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to proti výroku okresného súdu, ktorým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.

17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021 o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj voči výroku II. okresného súdu v časti, v ktorej bol jej návrh na nariadenie zmeny rozsahu styku a na zvýšenie výživného zamietnutý.

18. Prioritne sa matka maloletého odvolala do rozsahu úpravy styku otca s maloletým, poukázala na to, že doposiaľ každé rozhodnutie okresného súdu sa javilo ako rozhodnutie, ktoré nezodpovedá potrebám maloletého dieťaťa a jeho veku a vývinovému rastu. Zdôraznila, že za posledných 18 mesiacov sa jedná v podstate o štvrté rozhodnutie okresného súdu, ktoré by malo upravovať styk otca s maloletým dieťaťom, pričom prvotné rozhodnutie okresného súdu sa ukázalo ako nerealizovateľné. Uviedla, že pri realizácii styku dochádzalo zo strany otca k neadekvátnemu správaniu, kedy tento zneužíval pohostinnosť jej rodičov, zasahoval do ich súkromia, poškodzoval zariadenie domu a dochádzalo aj k verbálnym a fyzickým kontaktom medzi ňou a otcom dieťaťa, kedy tento sa domáhal len realizácie svojich práv, bez ohľadu na záujmy a denný režim maloletého dieťaťa. Neodkladným opatrením, ktoré bolo nariadené a ktoré bolo podľa matky nezákonné, bol upravený styk v utorok, štvrtok a v sobotu bez jej prítomnosti, čo jej spôsobilo vážny problém, nakoľko nemala žiadne súkromie a dieťa odmietalo ísť s otcom na takéto stretnutie. Napriek tomu v zmysle posledného rozhodnutia o neodkladnom opatrení uznala, že tento styk sa v zásade realizuje, avšak nie je adekvátny dennému režimu maloletého dieťaťa, pretože dieťa sa vracia, resp. je odovzdávané zo styku s otcom hladné, bez vykonania základných telesných potrieb, resp. neprebalené a trvá určitú dobu, kým sa dieťa ukludní, pričom sa viackrát stalo, že otec nedodržiaval z osobných dôvodov termín styku a dieťa jej vrátil po časovom termíne, alebo sa stalo, že dieťa ešte spalo a otec sa naopak domáhal realizácie styku s ním. Namietala, že otec si každé odovzdanie a prevzatie dieťaťa natáča na mobilný telefón, pričom bol upozornený, že si tak uvedené nahrávky nepraje. Viackrát sa podľa nej stalo, že otec dieťaťa meškal na styk alebo ho zrušil kvôli tomu, že sa zúčastnil výstavy Agrokomplex v Nitre, prípadne v súčasnej dobe sa styk nerealizuje trikrát, keďže otec oznámil matke, že je na dovolenke. Vytykala okresnému súdu, že na jednej strane ona rešpektuje, že otec dieťaťa má právo na styk s maloletým, ale nie je možné meniť styk 4-krát za 18 mesiacov, kde na jednej strane súd konštatuje, že sa nezmenili pomery a na druhej strane je potrebné zmeniť styk neodkladným opatrením. Nebol akceptovaný jej návrh, ktorým navrhovala, aby súd o zmene styku nerozhodol a počkal si na vývin situácie, či maloleté dieťa nastúpi do predškolského zariadenia, prípadne či ona ukončí práceneschopnosť a pod. Považuje rozhodnutie okresného súdu za rozporuplné, nepreskúmateľné a nevyjadrujúce prvoradý záujem dieťaťa. Má za to, že potrebné je, aby si otec dieťaťa našiel vzťah k maloletému dieťaťu, ktorý bol prerušený a narušený a aby dieťa pozitívne reagovalo na jeho prítomnosť, čo sa v tomto prípade nedeje. Nesúhlasila preto s tým, aby styk bol realizovaný cez víkend dva dni po sebe v prostredí, na ktoré dieťa nie je zvyknuté a s ľuďmi, s ktorými nie je v kontakte. Ak by dieťa nastúpilo do predškolského zariadenia, bolo by viac s inými ľuďmi a potom neskôr postupom času by sa táto situácia mohla zlepšiť, pričom naopak v súčasnej dobe to môže vyvolať u dieťaťa značnú averziu ohľadom trávenia času s otcom dieťaťa, pretože dieťa vyžaduje v podstate jej neustálu starostlivosť a dodržiavanie denného režimu, či už jedla, spania a pod. Okresnému súdu vytykala i to, že nebolo skúmané, ako sa dieťa správa pri realizácii styku, keď súd ani Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny sa o tieto skutočnosti nezaujímal a napriek tomu okresný súd nenariadil vo veci znalecké dokazovanie, ktoré skutočnosti by posúdil odborník, naopak, súd si uzurpoval právo rozhodovať bez odborného vyjadrenia, pričom bagatelizoval správy od lekárov, ktoré matke v tejto súvislosti boli vystavené ohľadne realizácie styku otca s dieťaťom.

19. Matka v odvolaní doplnila, že okresný súd bez akéhokoľvek dokazovania akceptoval návrh kolízneho opatrovníka, aby sa styk realizoval v areáli detského ihriska Príbovce z hľadiska odovzdania dieťaťa otcovi, táto skutočnosť predpokladá bližšiu špecifikáciu, čo je to areál detského ihriska, kde sa takéto ihriska nachádza a či je daný predchádzajúci súhlas jeho vlastníka, a súčasne by sa muselo predpokladať, že otec dieťaťa bude presne dodržiavať časy odovzdania, pretože je možno predpokladať takú situáciu, že bude veľká zima, resp. pršať a ona by musela stáť na detskom ihrisku s dieťaťom za takých podmienok a čakať či otec dieťaťa bude meškať 15 až 30 minút, čo matka dieťaťa pokladá za konkrétnu absurdnosť vyplývajúcu len z toho, že toto navrhol na pojednávaní kolízny opatrovník. Z týchto dôvodov navrhla rozhodnutie v napadnutej časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, teda vo výroku I. zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

20. Pokiaľ sa týka výživného, matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukázala na to, že okresný súd v tomto smere nevykonala skoro žiadne dokazovanie, a to najmä ohľadne možností a schopností otca dieťaťa. Zdôraznila, že otec maloletého dieťaťa je spoločníkom a konateľom viacerých spoločností,

príčom jeho deklarovaný príjem 700 Eur je zrejme účelový, keď tieto spoločnosti dosahujú státisícové obraty, prezentujú sa na sociálnych sieťach ako úspešné spoločnosti a aj vozový park týchto spoločností tvoria viaceré vozidlá v značných hodnotách, z ktorých jedno otec používa aj pri realizácii styku. Poprela, že by okresný súd rozhodol po jednom roku, pretože naposledy bolo o výživnom rozhodované vo februári roku 2021, kedy malo maloleté dieťa 1 a pol roka, v súčasnej dobe má 3 roky a zmenili sa pomery, pokiaľ sa týka základných cien potravín, nákladov na dieťa, pričom je zrejme, že životná úroveň otca dieťaťa je nadštandardná a na takejto úrovni by sa malo podieľať aj maloleté dieťa, ktoré by nemalo pocítiť tú skutočnosť, že došlo k rozvodu rodičov a že sa tým znížila jeho životná úroveň. Aj v tomto smere navrhla rozhodnutie zrušiť a vrátiť súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zdôraznila, že práve pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Na strane povinného mali byť preto zohľadnené jeho zárobkové pomery a možnosti majetkové pomery, životná úroveň ale aj počet iných vyživovacích povinností a ich výška, prípadne plnenie vyživovacej povinnosti aj osobná starostlivosť o dieťa a starostlivosť o domácnosť, ktorej je dieťa členom, ako aj plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určený súdnym rozhodnutím. Z toho vyplýva, že miera vyživovacej povinnosti podľa matky maloletého dieťaťa k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká, preto je nutné porovnať uvedené faktory u oboch rodičov navzájom a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa. Keďže určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade, paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázaného príjmu povinného rodiča, Zákon o rodine nepozná. Považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné, predčasné, bez náležitého zistenia skutkového stavu, ako aj z hľadiska dôvodov rozhodnutia za zmatečné, pokiaľ sa týka zmeny pomerov, nesúhlasí s ním a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. v časti jej návrhu na zvýšenie výživného zrušil a vrátil na ďalšie rozhodnutie. V ostatných častiach považuje rozhodnutie za nedotknuté.

21. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odvolanie vníma ako zrejmu snahu matky maloletého dieťaťa zahliť súd množstvom nepodstatných a nezmyselných tvrdení, prípadne výslovne výmyslov. Nestotožňuje sa s tým, že styk s maloletým dieťaťom upravený okresným súdom by bol neadekvátny k dennému režimu maloletého dieťaťa a poukázal na to, že správanie maloletého dieťaťa počas styku s ním dokumentoval aj pri každom písomnom podaní a predkladal súdu dôkazy, ktoré jasne preukazujú, že maloletý sa v jeho prítomnosti cíti dobre, je šťastný, spokojný, nadväzuje pozitívne vzťahy aj s ďalšími rodinnými príslušníkmi. K okolnostiam prevzatia či odovzdania maloletého dieťaťa na styk s ním doplnil, že skutočnosť, či maloleté dieťa bude pri odovzdávaní plakať alebo bude kľudné, je vo vysokej miere aj záležitosť matky. Naopak, trvá na tom, že pre rozvoj maloletého dieťaťa je dôležitý nielen rozsah, ale častá intenzita stykov s ním, a to niekoľkokrát do týždňa.

22. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky tvrdil, že pokiaľ ide o miesto určenia odovzdania maloletého dieťaťa, toto môže byť určené aj odlišne iným spôsobom, ako je to v praxi zaužívané. Nevidí dôvod spochybňovať miesto odovzdania maloletého dieťaťa na detskom ihrisku, ktoré je od bydliska maloletého dieťaťa vzdialené cca 400 m. Námietky matky, že okresný súd vo veci nenariadil znalecké dokazovanie považuje za nedôvodné, v konaní preukázal, že dokáže zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa počas styku.

23. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o výživnom pre maloleté dieťa sa stotožnil so závermi okresného súdu v celom rozsahu. Má za to, že matka nijakým spôsobom nepreukázala zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloleté dieťa. Zotrvával na tom, že predložil všetky údaje týkajúce sa skutočností v súvislosti s jeho podnikaním, ako aj účtovnú dokumentáciu spoločnosti za rok 2021. Dlhodobu dosahuje rovnaký príjem vo výške 700,- Eur a nijakým výrazným spôsobom sa tento jeho príjem nezvýšil. Nad rámec uvedeného konštatoval, že všetky skutočnosti ohľadne jeho podnikania boli matke aj súdu známe už počas rozvodového konania, ktoré prebiehalo pred Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14P/80/2020. Od uvedenej doby sa na jeho podnikaní nič nezmenilo, okrem rozšírenia predmetov činnosti v spoločnosti TEKLA Slovakia, s. r. o., ktoré samo o sebe nepreukazuje zmenu jeho pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného. Dosiaľ určené výživné považuje za dostatočné na úhradu všetkých výdavkov nevyhnutných pre zabezpečenie základných potrieb dieťaťa. Na záver navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky maloletého dieťaťa zamietol v celom rozsahu a rozsudok okresného súdu potvrdil.

24. Matka maloletého dieťaťa následne v reakcii na vyjadrenie otca zaslala okresnému súdu podanie, v ktorom konštatovala, že styk otca s maloletým, ktorý bol nariadený neodkladným opatrením Krajského

súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/27/2022 zo dňa 26. 07. 2022 sa realizuje každý utorok a sobotu od 15.30 do 19.30 hod., avšak otec dieťaťa svojvoľne predlžuje tento styk, ktorý sa má končiť o 19.30 hod. tak , že mešká niekedy 20 až 30 minút. Dieťa je unavené, a tým vystavuje dieťa určitým stresom, pretože maloleté dieťa má pravidelný denný režim kedy chodí spať a viackrát sa stalo, že otec dieťaťa neprišiel na styk z dôvodu dovolenky, pracovných povinností a pod. Poukázala na najlepší záujem maloletého dieťaťa, na ktorý odkazuje aj Dohovor o právach dieťaťa v čl. 18, teda prvoradá je zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu. Zopakovala, že maloleté dieťa dovŕšilo vek troch rokov, preto nepovažuje za adekvátny zásah súdu z hľadiska výkonu rozhodnutia a ani to akým spôsobom bol upravený styk otca s maloletým.

25. Následne rodičia maloletého dieťaťa zotrvali na dovtedy prednesených a predložených vyjadreniach.

26. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok - ďalej v texte „CSP“) prejednal odvolanie matky maloletého dieťaťa v zmysle ust. § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku okresného súdu, ktorým zmenil výrok V. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021 o styku otca s maloletým tak, že upravil styk otca Romana Krnáča, nar. 04. 01. 1986, s maloletým Aurelom Jánom Krnáčom na každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., párnú sobotu od 9.30 hod. do 18.30 hod. a párnú nedeľu od 9.30 hod. do 18.30 hod., vždy bez prítomnosti matky; potvrdil. Zároveň odvolací súd potvrdil aj výroky okresného súdu, ktorým matke Hane Vozárovej, nar. 24. 04. 1984, uložil povinnosť maloletého na styk riadne pripraviť a otcovi ho v čase začiatku styku na určenom mieste odovzdať; a obom rodičom uložil povinnosť zabezpečiť, aby pri odovzdávaní maloletého na začiatku styku neboli prítomní ich rodinní príslušníci.

27. Podľa § 2 ods. 1 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákona, s medzinárodnými zmluvami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom ako aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

28. Po prejednaní odvolania matky maloletého dieťaťa a preskúmaní konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil v zmysle platnej právnej úpravy. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd tak konštatuje správnosť dôvodov a právnych úprav, na základne ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Na dôvody rozhodnutia, pokiaľ ide o vykonané dokazovanie, ako aj právne vyhodnotenie, vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým dieťaťom, odvolací súd odkazuje na toto rozhodnutie, a to v bodoch 24., 25., 26., 27.

29. K najzásadnejším argumentom uvádzaným matkou maloletého dieťaťa v odvolaní vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým dieťaťom najmä vo vzťahu k rozsahu a spôsobu úpravy tohto styku, odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

30. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2021-269 zo dňa 19. 05. 2021, a to napadnutým rozsudkom zo dňa 03. 08. 2022. Uvedené skutočnosti odvolací súd opakuje najmä s poukazom na to, že od doby kedy okresný súd naposledy o úprave styku otca s maloletým dieťaťom rozhodoval, došlo k podstatnej zmene pomerov, a to najmä na strane maloletého dieťaťa. Okresný súd dôvodne konštatoval, že styk otca s maloletým dieťaťom by mal prebiehať v rovnakej frekvencii ako bolo upravené v predchádzajúcom rozhodnutí okresného súdu, teda niekoľko hodín každý týždeň a každý druhý víkend po dlhšie časové obdobie. Tomuto zodpovedal aj návrh otca na každú stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., teda tri a pol hodiny cez týždeň a párnú sobotu a párnú nedeľu od 09.30 hod. do 18.30 hod. V priemere ide o dva styky za týždeň po 12,5 hod. Predĺženie styku o 3,5 hod. za týždeň zodpovedá podľa okresného, ako aj odvolacieho súdu posunu oproti poslednému rozhodnutiu, nakoľko odvtedy je maloleté dieťa staršie a zároveň aj došlo k rozvíjaniu vzťahu medzi ním a jeho otcom.

31. V prípade styku otca s maloletým dieťaťom aj odvolací súd zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo agresívne správanie sa otca a vyhrážanie sa voči maloletému ako to tvrdila matka. V konaní neboli potvrdené ani preukázané nové skutočnosti, podľa ktorých by sa otec mal voči maloletému dieťaťu správať akýmkoľvek spôsobom nevhodne. Aj incident, na ktorý matka maloletého dieťaťa poukazovala, a ku ktorému došlo pred vyhlásením rozsudku okresného súdu, ktorý bol napadnutým rozhodnutím zmenený, tak už v tom čase sa s uvedeným prejavom správania sa otca maloletého dieťaťa okresný súd vysporiadal. Taktiež okresný súd nemal za preukázané tvrdenia matky z jej výsluchu, že by otec spôsobil maloletému modrinu, keďže sama matka uviedla, že nemusela s maloletým vyhľadať lekársku pomoc. Tvrdenia matky tak podľa okresného, ako aj odvolacieho súdu nevyznievajú dôveryhodne, čo potvrdzuje aj jej posledné vyjadrenie prostredníctvom jej právneho zástupcu (č. I. 343 spisu), v ktorom potvrdila, že styk otca s maloletým dieťaťom sa realizuje podľa neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/27/2022 zo dňa 26. júla 2022, a to každý utorok od 15.30 hod. do 19.30 hod., rovnako aj v sobotu, a to bez jej prítomnosti. V odvolaní matka maloletého dieťaťa namietala najmä okolnosti súvisiace s odovzdávaním maloletého dieťaťa, že otec s odovzdávaním maloletého dieťaťa mešká tak 20 až 30 minút, prípadne, že je dieťa v čase odovzdania matke unavené, a pod. Aj k týmto skutočnostiam sa otec maloletého dieťaťa vyjadril. Uznal, že v závislosti od poveternostných podmienok a dopravnej situácie sa stáva, že s odovzdaním maloletého dieťaťa na konci styku mešká, avšak v takýchto situáciách komunikuje s matkou a dáva jej o tom správy. Taktiež uvedené meškanie odôvodnil aj vzdialenosťou Lučenec - Príbelce, teda miestom bydliska otca a matky, ktoré je vzdialené cca 50 km a tým, že nechce syna rozptyľovať prípravou na cestu, ak je zaujatý hrou. Aj z vlastnej činnosti odvolacieho súdu v konaní vedenom na okresnom súde sp. zn. 2Em/1/2021 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16CoE/12/2022 vyplýva, že tohto času prebieha výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom podľa rozhodnutia krajského súdu, keď si otec maloleté dieťa vyzdvihne pred bytom matky a pred jej bytom ho aj vracia, pričom styk prebieha bez prítomnosti matky. Tieto skutočnosti potvrdila matka, ako aj otec maloletých detí, vrátane kolízneho opatrovníka, ktorý vo svojej správe zo dňa 25.01.2023 potvrdil, že sa styk maloletého dieťaťa s otcom realizuje. Okresný, ako aj odvolací súd na priebeh a realizáciu styku otca s maloletým dieťaťom po nariadení neodkladného opatrenia v priebehu konania vo veci samej, ako aj po nariadení jeho výkonu, prihliadal.

32. Odvolací súd zdôrazňuje že ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa a zásadne v rovnakej miere tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Ak teda bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená. Pri naplnení uvedenej zásady však nie je možné opomenúť vek dieťaťa, najmä jeho vzťahy k obojmu rodičom, vzdialenosť bydlísk rodičov a súčasne zdravotný a psychický stav dieťaťa. Ak matka maloletého dieťaťa opakovane namietala, že o úprave styku otca s maloletým bolo napriek jeho útlému veku viackrát rozhodované a tento styk upravovaný zásahom súdu, je nutné zdôrazniť, že v prípade, ak by medzi rodičmi došlo k dohode, zásah súdu nie je vôbec žiadúci. Práve v dôsledku rozporov a vzájomných nezhôd medzi rodičmi maloletého dieťaťa bolo nutné, a to práve na ochranu záujmov maloletého dieťaťa, zasiahnuť a zabezpečiť to, že obaja rodičia majú nárok na to, aby sa podieľali na jeho výchove. To, že išlo opakovane o viaceré rozhodnutia je aj dôsledkom rýchleho vývoja maloletého dieťaťa v rozpätí od jeho narodenia až po dovŕšenie troch rokov, kedy sa denný režim dieťaťa mení veľmi rýchlo, často a je závislý od viacerých faktorov, nie len od fyziologického vývoja dieťaťa, ale od vzťahu medzi rodičmi a možnosťou oboch z nich podieľať sa primeranou mierou na jeho výchove, keď je len samozrejmé, že v útlom veku od narodenia práve až do veku troch rokov je prioritná a nevyhnutná najmä osobná starostlivosť matky. Na tieto skutočnosti poukazoval i okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď konštatoval, že naposledy upravený styk otca s maloletým dieťaťom v roku 2021 sa ani nerealizoval podľa takto upraveného rozhodnutia, keďže ani raz, napriek tomu, že rozhodnutie bolo už v tom čase rok právoplatné, neprebehol styk otca s dieťaťom v jeho domácnosti. Neboli dodržané ani dni realizácie styku. Naopak, styk bol skrátený na čas medzi 10.00 hod. a 13.00 hod. a medzi rodičmi dochádzalo neustále ku konfliktom, ktorých svedkom bol často i maloletý. Okresný súd si bol vedomý konfliktov medzi rodičmi maloletého dieťaťa už v čase posledného rozhodnutia, preto im nariadil výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich komunikácie, keďže styk mal prebiehať za prítomnosti matky. Uložené výchovné opatrenie však zjavne nesplnilo svoj účel, keďže aj podľa správy kolízneho opatrovníka napriek dlhodobému vykonávanému maximálnemu úsiliu a viacerým konzultáciám s rodičmi sa nastavenie rodičov

na vzájomné zosúladienie na spoluprácu nepodarilo dosiahnuť. V tom čase boli účelom prítomnosti matky na styku otca s maloletým najmä dôvody, ako naviazanosť maloletého dieťaťa na matku, jeho nízky vek 1,5 roka, ale aj krátky čas, ktorý dovtedy strávil osamote s otcom, a taktiež i kojenie maloletého. Už v tom čase okresný súd naznačoval, že taká úprava, aká bola v čase posledného rozhodovania je len prechodným riešením, pričom postupom času, kedy si maloletý na otca zvykne, bude možné takéto obmedzenie styku vypustiť. Uvedenému nasvedčuje aj súčasný skutkový stav, keď od poslednej úpravy styku otca s maloletým došlo v tomto smere k zmene pomerov a boli splnené podmienky na to, aby došlo k vypusteniu prítomnosti matky na styku. Za posledný rok sa otec s maloletým stretával v priemere dvakrát týždenne, a teda aj ich vzájomný vzťah sa prirodzene zlepšil. Aj matka maloletého v rámci svojho výsluchu potvrdila, že príprava maloletého dieťaťa na styk je v súčasnej dobe už kratšia a lepšia ako bola kedysi; maloletý je starší vo veku 3 rokov, pričom v tomto veku deti spravidla aj nastupujú do materskej školy. Doposiaľ však maloleté dieťa do materskej školy nenastúpilo a uvedené pretrváva i v čase odvolacieho konania. Je preto dôležité, aby maloletý v tomto veku trávil čas bez prítomnosti matky s otcom, ktorý je schopný zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Tieto skutočnosti vyvrátené v konaní neboli pred okresným súdom matkou žiadnym z dôkazov, naopak, aj v súčasnej dobe bolo preukázané, že maloletý ochotnejšie nadväzuje kontakt s ľuďmi a má ústup sociálnych fóbií. Aj v tomto smere je teda u maloletého dieťaťa pozitívny posun. Nemožno opomenúť ani realizáciu styku otca s maloletým dieťaťom potom, ako bolo krajským súdom nariadené neodkladné opatrenie, čím sa zvýšila frekvencia styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj intenzita tohto stretávania, keďže už tohto času sa otec stretáva s maloletým bez prítomnosti matky. Tieto skutočnosti sú už prijateľné aj vo vzťahu ku kojeniu maloletého matkou, keď aj podľa jej výsluchu po konzultácii s pediatričkou, fyziologické kojenie prebieha do jedného roku dieťaťa a potom sa môže postupne odstavovať. Kojenie maloletého dieťaťa v súčasnosti oproti poslednému rozhodnutiu súdu nie je dôvodom na nerealizáciu styku otca s maloletým bez prítomnosti matky, ak styk otca s maloletým nebol upravený aj počas noci, ale len v priebehu dňa. Na pojednávaní dňa 3. augusta 2022 pred okresným súdom i matka dokonca sama navrhla, aby styk prebiehal bez jej prítomnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný, ale i odvolací súd má za to, že v tomto smere došlo k relevantnej zmene pomerov predstavujúcej vývoj vzťahu otca s maloletým a z úpravy styku je potrebné vypustiť prítomnosť matky. Pokiaľ ide o frekvenciu styku a stretávanie sa otca s maloletým dieťaťom cez týždeň, matka sama nevedela uviesť, či vôbec nastúpi do zamestnania, či sa vráti do pôvodného zamestnania, a pod.. Zároveň nebolo preukázané, že by maloletý napriek svojmu veku nastúpil do materskej škôlky a v tomto smere by nastali akékoľvek zmeny. Pokiaľ ide o víkendový styk otca s maloletým dieťaťom, okresný súd považoval za dôvodný jeho návrh, aby s maloletým trávil dobu 9 hodín každý z týchto dní, nakoľko maloletý je vo veku 3 rokov, kedy mu otec vie plnohodnotne zabezpečiť starostlivosť počas dňa. Ide naopak o dostatočný časový priestor na to, aby otec zobral maloletého do svojej domácnosti, ktorá sa nachádza cca 50 km od domácnosti matky, teda je nevyhnutný čas i na prepravu a zároveň, aby si aj maloletý zvykal na prostredie u otca a na rodinu, ktorú má právo poznať. Aj podľa správy kolízneho opatrovníka má maloleté dieťa vytvorené vhodné podmienky v domácnosti otca, kde môže absolvovať aj obedný spánok. Okresný súd prihliadal i na to, že maloletý t. č. nerozpráva, je matkou stále kojnený či plienkovaný, pričom ide o mierne zaostávanie za inými deťmi vo veku takmer 3 rokov a práve preto dlhší čas strávený aj mimo domácnosti matky je v záujme maloletého a pomôže mu napredovať vo všestrannom vývine. Okresný súd správne poukázal na to, že budovanie vzťahu medzi otcom a maloletým ako rodičom, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti je procesom kde zmena nenastáva odrazu, ale ich vzťah je potrebné postupne budovať. Aj na tejto fáze je preto potrebné ďalej pracovať a je možné, že po určité obdobie bude prebiehať odovzdávanie maloletého dieťaťa s miernymi problémami, čo však nie je dôvodom na to, aby sa otec s maloletým dieťaťom nestretával. Okresný súd taktiež správne prihliadal na to, aby maloletý u otca t. č. ešte neprespával, nakoľko toto by malo byť až ďalšou fázou vyššie uvedeného procesu, ktorý môže nastať až potom, ako bude adaptované na prostredie u otca počas celého dňa.

33. Vo vzťahu k dokazovaniu a námietke matky maloletého dieťaťa v odvolaní, že okresný súd nenariadil vo veci znalecké dokazovanie odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom okresného súdu, že by išlo o doplnenie dokazovania v nadbytočnom rozsahu. Došlo by len k neprimeranému predĺženiu konania. Z dosiaľ vykonaných dôkazov možno ustáliť v akej frekvencii, v akom rozpätí je možné, aby sa otec o dieťa osobne staral bez prítomnosti matky. Pri určovaní režimu styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd vychádzal nie len z výsluchu rodičov, ale aj správy kolízneho opatrovníka a najmä z praktického vyskúšania styku otca s maloletým bez prítomnosti matky v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, čo otec dokladoval tak fotografiami ako aj videozáznamami. Týmto dokazovaním okresný súd dospel k záveru, že vzťah otca s maloletým sa od posledného

rozhodnutia vyvinul a je dôvod na zmenu úpravy styku, nakoľko maloletý je schopný tráviť s otcom plnohodnotne čas bez prítomnosti matky, kedy sa otec o maloleté dieťa postará, poskytne mu stravu a zabezpečuje mu aj vhodný program. Odvolací súd už v rozhodnutí o neodkladnom opatrení konštatoval, že lepší spôsob než praktickou skúškou zistiť aká úprava styku je najvhodnejšia pre dieťa vo veku maloletého neexistuje, pričom odvolací súd nepovažoval za dôkaz s väčšou výpovednou hodnotou nariadenie znaleckého dokazovania vzhľadom na vek maloletého, ktorý nerozpráva. Tvrdenia matky o zanedbávaní starostlivosti otca o dieťa počas styku preukázané neboli a aj správy z CPPPaP Veľký Krtíš, ako aj detskej psychiatričky MUDr. Boldižarovej predložené matkou o zlom vplyvaní styku s otcom na maloletého vychádzajú len z jej tvrdení pred týmito inštitúciami. Naopak, okresný súd výslovne zdôraznil, že všetky informácie o maloleťom v správach predložených matkou, sú poskytnuté výlučne z jej strany, pričom podľa výsluchu matky posledné vyšetrenia u MUDr. Boldižarovej sú vykonávané len telefonicky s tým, že matka bola na vyšetrení s maloleťom osobne naposledy v septembri roku 2021. Taktiež do CPPPaP Veľký Krtíš sa matka dostavila dňa 15. júla 2022 bez otca, hoci v predošlej správe bola matke navrhnutá možnosť poradenstva obom rodičom, čo centrum považuje za najefektívnejšie. Vo vzťahu k prípustnosti, resp. k neprípustnosti dôkazov predložených otcom v predmetnom konaní sa okresný súd dôsledne vysporiadal v jeho odôvodnení, a to v bodoch 10., 26. a 27. Odvolací súd sa s vyhodnotením rozsahu a spôsobu vykonaného dokazovania okresným súdom, jeho primeranosti a zákonnosti, stotožňuje.

34. Odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom upravený styk otca s maloleťom zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa a jeho veku, ako aj vývinovému rastu. Nebola dôvodná ani námietka matky maloletého dieťaťa v odvolaní, že okresný súd mal vyčakať na vývin situácie, či maloleté dieťa nastúpi do predškolského zariadenia, príp. či ona ukončí práceneschopnosť, a pod., ak ani v čase rozhodnutia odvolacieho súdu maloleté dieťa predškolské zariadenie nenavštevuje a matka do práce späť nenastúpila. Nemožno preto považovať rozhodnutie okresného súdu v tomto smere za rozporuplné, či nepreskúmateľné, príp. za rozhodnutie, ktoré by nezohľadňovalo najlepší záujem dieťaťa. V konečnom dôsledku matka maloletého dieťaťa v odvolaní len polemizovala so závermi okresného súdu o úprave styku otca s maloleťom dieťaťom v zmysle jeho frekvencie a spôsobu, avšak žiadnym spôsobom nespochybnila vecnú správnosť v tomto smere vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu. Naopak bolo by rozporuplným a kontraproduktívnym opätovné zrušenie rozhodnutia okresného súdu, ak sama matka maloletého dieťaťa v odvolaní okresnému súdu vytýka častý a neprimeraný zásah do práv jej dieťaťa na výchovu oboch rodičov.

35. Odvolací súd však čiastočne akceptoval výhradu matky maloletého dieťaťa v odvolaní, a to konkrétne v súvislosti s určením miesta odovzdania maloletého dieťaťa na začiatku styku. Matka maloletého dieťaťa dôvodne v odvolaní zdôraznila, že okresný súd bez akéhokoľvek dokazovania pristúpil na návrh kolízneho opatrovníka, aby otec maloleté dieťa na začiatku styku prebral od matky v areáli detského ihriska Príbovce, pričom už k odovzdaniu maloletého dieťaťa po ukončení styku už má dôjsť pred bydliskom matky. Nepodstatnou bola jej argumentácia o absencii bližšej špecifikácie, čo je to areál detského ihriska, na ktorom sa má dieťa odovzdať, resp. či je daný súhlas jeho vlastníka. Treba ale uznať, že k zmene určenia miesta odovzdania maloletého dieťaťa otcovi na začiatku styku by musel byť splnený predpoklad, že otec dieťaťa bude presne dodržiavať čas prevzatia maloletého, napr. v situácii, že bude veľká zima, resp. pršať a matka by spolu s maloleťom musela čakať na detskom ihrisku za takýchto podmienok. Mohlo by sa stať, že by otec dieťaťa meškal, či už zo subjektívnych dôvodov, ale aj z dôvodov objektívnych, ako je napr. plynulosť cestnej premávky, porucha motorového vozidla, či iné nepredvídateľné okolnosti. V tomto smere preto odvolací súd aj potom, ako sa oboznámil s tým, že od nariadenia neodkladného opatrenia prebieha reálne styk otca s maloleťom dieťaťom, a otec maloleté dieťa na začiatku styku preberá pred bydliskom matky, a súčasne v tomto smere vážnejšie nezhody matka maloletého dieťaťa ani v odvolaní neakcentovala, dospel k záveru, že zmena miesta, na ktorom si má otec maloleté dieťa na začiatku styku prevziať, nie je dôvodná a nie je ani v najlepšom záujme dieťaťa. Nezhody medzi rodičmi vyplývajú najmä a výrazne v súčasnej dobe, a to zdôraznil aj okresný súd, v dôsledku toho, že prípadne dochádza k oneskorenému návratu maloletého dieťaťa do starostlivosti matky. Nemožno mať za to, že by miesto odovzdania maloletého dieťaťa na začiatku styku pred bytom matky malo byť problematickým a vyvolávať vážne pochybnosti o vhodnosti takto upraveného začiatku styku otca s dieťaťom.

36. Odvolací súd preto v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok okresného súdu, a to výlučne v otázke miesta prevzatia maloletého dieťaťa otcom od matky na začiatku realizácie styku, ktoré miesto nie je

nutné, aby bolo určené v areáli detského ihriska Príbelce vzdialeného cca 400 m od bydliska matky. Po nariadení neodkladného opatrenia dochádza k realizácii styku a k odovzdávaniu dieťaťa otcovi pred bytom matky. Presúvanie miesta odovzdávania dieťaťa na začiatku styku preto odvolací súd považuje za neúčelné, nevyplývajúce ani zo zisteného skutkového stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, a v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa na tom, aby odovzdanie a prevzatie dieťaťa prebiehalo v čo najkratšej dobe, bez akýchkoľvek narušení či už zo strany rodičov alebo aj zo strany ich príbuzných tak, ako to okresný súd už konštatoval v jeho rozhodnutí vo výroku I. ods. 5., v ktorom uložil povinnosť zabezpečiť, aby pri odovzdávaní dieťaťa na začiatku styku neboli prítomní ich rodinní príslušníci. Odvolací súd má za to, že takýmto spôsobom bude zabezpečený vhodný spôsob odovzdania maloletého dieťaťa otcovi za účelom realizácie vzájomného stretávania sa, pričom vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, od ktorého sa neodklonil, nevzhladol však v zmene určenia miesta odovzdania maloletého dieťaťa otcovi na začiatku styku správne právne posúdenie, čo predstavuje v tomto smere najlepší záujem dieťaťa. Tento je zabezpečený aj uložením povinnosti obojrodičom zabezpečiť, aby pri odovzdávaní maloletého dieťaťa na začiatku styku s otcom neboli prítomní ich rodinní príslušníci.

37. Matka maloletého dieťaťa podala odvolanie zároveň i do výroku, ktorým okresný súd zamietol jej návrh na zvýšenie výživného (výrok II.), ktorá v odvolaní namietala najmä to, že okresný súd v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie, a to najmä ohľadne možnosti a schopnosti otca dieťaťa. Zdôraznila, že otec maloletého je spoločníkom a konateľom viacerých spoločností, pričom ním deklarovaný príjem je zrejme len účelový a okresnému súdu vytkla, že nezobral do úvahy, že maloleté dieťa je už t. č. staršie vo veku 3 rokov, a teda aj na jeho strane sa zmenili pomery najmä vo vzťahu k základným cenám potravín, a pod..

38. S vyššie uvedenými argumentami matky uvedenými v odvolaní sa okresný súd dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to v bodoch 29. až 32., preto v podrobnostiach na toto odôvodnenie okresného súdu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že maloleté dieťa je naďalej tak, ako bolo v čase posledného rozhodnutia zverené do osobnej starostlivosti matke maloletého, nedošlo k jeho nástupu do predškolského zariadenia. Matka zabezpečuje starostlivosť o dieťa osobne a nedošlo na jeho strane ani k zmene zdravotného stavu, ktorý by vyžadoval neprímeraný nárast výdavkov na zabezpečenie jeho základných potrieb, príp. nedošlo k jeho presťahovaniu či inej závažnej zmene na jeho strane. Okresný súd dôvodne poukázal na výdavky súvisiace s potrebami maloletého dieťaťa v čase, kedy o nich naposledy rozhodoval okresný súd a v súčasnej dobe, kedy nedospel k tomu, že by došlo k ich výraznej zmene (nárastu). Výslovne uzavrel, že potreby maloletého dieťaťa sú rovnaké aj v súčasnej dobe a žiadna z uvedených potrieb neodbudla, príp. ani nepribudla potreba nová. Okresný súd preto dôvodne považuje sumu výživného vo výške 300,-Eur mesačne za spôsobilú pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vo veku 3 rokov. Ak matka maloletého dieťaťa poukazuje na výrazný nárast výdavkov v súvislosti so zabezpečením stravy, ošatenia pre maloletého, takéto výdavky vzrástli i na strane oboch rodičov, nakoľko súvisia s nárastom životných nákladov u všetkých účastníkov konania. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že o vyživovacej povinnosti rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 75 Zákona o rodine, keď dôsledne prihliadal tak na odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj na schopnosti a možnosti oboch rodičov.

39. Pri určovaní výšky výživného podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine je potrebné brať ohľad na potreby oprávneného, teda dieťaťa. Ich miera je rôzna podľa okolností prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, jeho kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov, a pod. Toto však nie sú jediné relevantné kritériá, ktoré sa pri určovaní výšky výživného zohľadňujú, pretože potreby dieťaťa sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti rozhodol vecne správne, pretože zohľadnil všetky vyššie uvedené zákonné aspekty a odvolanie nepovažuje odvolací súd v súčasnej dobe za dôvodné. Z odvolania matky maloletého dieťaťa nevyplývajú žiadne okolnosti a skutočnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

40. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní len polemizuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, ktoré však žiadnym spôsobom nespochybnila, nedoložila žiaden dôkaz, ktorý by uvedené závery spochybnil, naopak okresný súd posúdil všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, ako aj každý dôkaz

jednotlivo a zohľadnil viaceré aspekty na strane odôvodnených potrieb maloletého, ako aj vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam a zárobkovým pomerom a majetkovým pomerom na strane oboch rodičov.

41. Obsahom základného práva na súdnu ochranu nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 218/2002, II. ÚS 229/2007).

42. Okresný súd vychádzal aj zo skutočnosti, že na strane matky maloletého dieťaťa nedošlo k zmene pomerov, táto v súčasnej dobe nepracuje a aj podľa jej vyjadrenia prostredníctvom právneho zástupcu naďalej sa plne venuje výchove maloletého dieťaťa, nenastúpila do zamestnania, pretože v minulosti pracovala ako učiteľka v základnej škole a v súčasnej dobe na škole kde pracovala už po 16. 08. 2022 boli miesta učiteľov obsadené. Pokiaľ ide o otca maloletého dieťaťa, ani na jeho strane nedošlo k zmene pomerov. V tomto smere svoje rozhodnutie okresný súd dôsledne odôvodnil v bode 31. napadnutého rozhodnutia. Aj v tomto smere okresný súd výslovne uviedol, že nedoplnil dokazovanie na návrh právneho zástupcu matky o zisťovaní aké motorové vozidlá a za aké ceny vlastní spoločnosti, v ktorých vystupuje otec maloletého dieťaťa ako spoločník, ak zohľadnil, že v otázke potenciality otca nedošlo k relevantnej zmene pomerov, keď účtovnými závierkami nebol zaznamenaný vyšší zisk týchto spoločností, výrazný nárast ich majetku alebo akákoľvek iná relevantná zmena, ktorá by zvýšila u otca jeho potencialitu dosahovať príjem. Aj z tohto dôvodu okresný súd má za to, že pomer rodičov na pokrytí potrieb maloletého výživným by mal zostať 2:1. Okresný súd preto dôvodne návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a odvolací súd sa so skutkovými a právnymi závermi v tomto smere v celom rozsahu stotožnil. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní správne poukázala na to, že určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade a paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázaného príjmu povinného rodiča Zákon o rodine nepozná.

43. Pokiaľ ide o výroky okresného súdu, ktorými okresný súd návrh otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti zamietol, ktorým konanie v časti návrhu otca na nahradenie súhlasu matky na zápis maloletého na plnenie predprimárneho vzdelávania zastavil a vo výrok, ktorým zrušil výchovné opatrenie uložené rodičom maloletého výrokom IV. rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/80/2020-138 zo dňa 08. 02. 2021, tieto výroky neboli odvolaním matky napadnuté, preto zostávajú nedotknuté.

44. Okresný súd rozhodol vecne správne aj o nároku na náhradu trov konania, keď konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu podľa § 52 CMP, preto aj v tomto rozsahu odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdzuje, a to napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania nebol odvolaním matky napadnutý, avšak ide o výrok závislý.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).